

Thư Từ Lai Vãng

1998

Lương Sĩ Hằng

VoVi LED Publications

PUBLISHED BY
VOVI LED Publications

Cover Designed by AT Graphics

ISBN 1-931245-12-6

Copyright © 2003
by Luong Si Hang and
VoVi Friendship Association of Northern California,
VoVi Association of Canada,
VoVi Charitable Trust of Australia

website: <http://www.vovi.org>

All Rights Reserved
Printed in the United States of America
October 2003

First Edition, Set in San Jose, California

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp năm châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hy sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tâm, người Thầy, người Cha Vô Vi yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ Đạo lẫn Đời, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

VIỆT NAM

VT, ngày 24 tháng 12 năm 1996

Kính thưa Đức Thầy,

Tôi tên N V T 73 tuổi.

Kính chúc phúc lành dâng lên Thầy và bửu quyến vạn thọ miên trường. Tôi có nhận thơ Thầy ngày 5-9-95. Thầy đức độ từ bi thương xót chúng sanh mắc tội khổ biển trầm luân. Thầy mạng Để lâm phàm, cứu độ vạn dân cao chứng diệu quả vô lượng độ nhơn, đức độ tình thương vô lượng thậm thâm rộng mở, nếu không sớm gặp Thầy kiếm tìm dễ chi, được Thầy chỉ dẫn chúng sanh tu học Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp để tiến hóa con đường giải thoát. Chúng tôi tuy xa Thầy nhưng tình thương của Thầy lúc nào cũng nghe tiếng nói Thầy trong băng và sách bài vở để học tập hành cho đúng lời Thầy chỉ giáo, chúng tôi quyết tâm tiến tu cho đến ngày viên mãn.

Kính thưa Thầy, tôi hành pháp theo giờ mỗi đêm Thầy có hướng dẫn trong sách: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, tôi nghe trong người chạy rần rần từ chân lên đường xương sống lên, đầu thấy xuất hào quang chiếu ánh sáng trước mặt mấy lần mà tíc tắc. Tôi rất mừng vui, nhưng còn nghi chưa rõ sự gì hệ trọng, kính xin Thầy giải đáp cho.

Kính thưa Thầy, tôi gia đình vì hoàn cảnh khó khăn phải vô hột quạt gaz dựa lề ngoài lộ sau, thường bị đau cảm, kỳ này cũng đau cảm và chóng mặt, đi Bác Sĩ và vào bệnh viện nằm hết 7 ngày. Bác Sĩ tầm không ra bệnh

Lương Sĩ Hằng 1

giờ đi chửa vãng cũng mấy tháng nay rồi. Kính Thầy có định về Việt Nam không? Kính chúc Thầy phước thọ trường tăng.

Tôi kính bút dâng lên Thầy ban ân.

NVT

Manila, ngày 09 tháng 1 năm 1997

Anh T.,

Tôi vui nhận thơ anh, cho biết năm nay đã 73 tuổi rồi. Có sự hiện diện tại mặt đất này 73 năm, học hỏi không ít những sự kích động và phản động của tình đời bước vào khổ cảnh mới có duyên lành ngộ Phật Pháp để thực hành. Khi chúng ta tu PLVVKHHBPP thì chúng ta chỉ hướng về phần hồn mà thôi. Hồn làm chủ thể xác, dứt khoát như vậy, không phải thể xác làm chủ hồn. Nên đêm đêm chúng ta tu thiền, Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, tức là khứ trước lưu thanh, hòa với thiên giới trong thực hành thì phần hồn dứt khoát đi lên, đúng đường vô sinh bất diệt. Khi anh cảm thức được sự vô sinh thì chắc chắn chúng ta rời khỏi thể xác không có đau khổ. Cái xác là tạm trong kích động và phản động để giáo dục chúng ta trở về mà tu, dứt khoát như vậy, dù bệnh, có chết cũng chuyện thường mà thôi. Chúng ta quán thông được điều này và cương quyết lo tu. Soi Hồn ít nhất một ngày ba lần, một lần nếu có thể làm 15 phút, còn không thì năm

phút cũng được. Pháp Luân Thường Chuyển hít vô đây rún, đây ngực tung lên bộ đầu thì con người nó sẽ khỏe mạnh. Lớn tuổi dễ hấp thụ bệnh cảm, vì tất cả vi trùng thế giới năm nay như là vi trùng Liên Sơ rất mạnh; bệnh cảm khó thoát, phải chích ngừa mỗi năm, khoảng tháng 10 mỗi năm. Mỗi năm đều có một loại vi trùng khác nhau; khoa học đã tìm ra và chứng minh cho mọi người, đốc thúc cho mọi người phải chích ngừa để tự cứu.

Chúng ta tu về Vô Vi là hướng tâm về thanh tịnh, về Trời Phật, về Đại Bi mà hành sự. Chuyện lớn làm thành nhỏ, chuyện nhỏ làm thành không thì tâm mới an. Khi anh dốc lòng tu thiền, cảm thấy ánh sáng chiếu rọi, do đâu? Ánh sáng do sự qui hội của ngũ tạng, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ đều có màu sắc riêng biệt hội tụ thành Mô Ni Châu xuất phát ra ánh sáng hòa hợp với đại tự nhiên mà hành sự. Người tu Vô Vi mới có duyên lành này, nhưng mà khi có, chúng ta phải dốc lòng dứt khoát lo tu, thấy khả năng sẵn có của chính mình có thể xây dựng được một đường tiến sáng tới vô cùng. Ánh sáng vô cùng là biển yêu của Thượng Đế, không có bị bão bùng nguy hiểm nợ nần, không có gì hết, chứng minh là chúng ta giải thoát, không bị đọa địa ngục. Cố gắng hành đi, thực hành đứng đắn! Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định như vậy càng nhiều càng tốt. Khi rảnh thì chúng ta dùng ý niệm Phật mà hiểu được nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật cũng được thanh nhẹ. Nếu không hành được thì lớn tuổi, nằm một chỗ, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

NAM, cuối cùng của nó là thanh nhẹ, bật ra ánh sáng ngay trung tim chân mày.

MÔ, chỉ rõ vật vô hình, trụ nơi trung tim bộ đầu chúng ta tỏa sáng.

A, luồng điện ngay thẳng trung tim của hai trái cật, cũng phát sáng.

DI, trụ hóa ba báu linh tinh khí thần nơi trung tim trước ngực.

ĐÀ, là màu sắc; sắc vàng bao trùm khắp cả; khi mà nhập định rồi thì cơ tạng phát sáng.

PHẬT hay thanh tịnh ở nơi mình. Mình biết lấy chính mình, biết sự sai lầm của chính mình mà sửa.

Tu thì dưỡng mãnh sửa tiến chớ không có nuôi tự ái nữa. Sửa chỉ có tiến, không bao giờ bị lùi. Ý chí cứ như vậy cho đến giải thoát. Nhớ dặn gia đình: "Phải vui, khi đưa tôi đi bình an, chớ không có chuyện gì phải lo, không có chuyện gì là phải khóc." Sống được bấy nhiêu tuổi là đủ rồi, đi tới thọ như vậy mà biết được điển quang thì bước về điển giới mà hành sự. Tiến tới là không lùi nữa, dứt khoát tu như vậy mới tự cứu, chớ khi già rồi ai mà lo? Mình phải biết tự lo. Tôi năm nay cũng 74 tuổi, nếu đêm đêm tôi không hành thì không có lời giảng sáng suốt như vậy. Tôi hành mới đạt được thì tôi mới nói cho anh nghe. Cơ hội cuối cùng của chính mình - nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ; mà ngày nay anh có được xác thân và biết được pháp để hành - khứ trước lưu thanh thì chỉ có thiếu thực hành mà thôi. Dùng ý chí cương quyết dưỡng mãnh như vậy, để tự cứu mình, chớ chẳng có ai cứu mình. Phật không có cứu mình; Phật là giải thoát, giải nghiệp chướng của Ngài; Ngài mới trở về nơi đó, thì chúng ta bắt chước con đường đó đi, không nên nấn cái hình thờ rồi ý lại làm yếu thân kinh, rồi đốt nhang đốt khói làm ô

nhiễm cơ tạng, mang bệnh không ai cứu. Cho nên chúng ta tu, dứt khoát lấy nguyên khí của Trời Đất mà sống. Pháp Luân Thường Chuyển là quan trọng; Chiếu Minh cũng vậy, hít thở điều hòa, cơ tạng lần lần khôi phục, bởi vì lớn tuổi mới tu thành ra mất linh khí rất nhiều. Có vợ có con là mất linh khí. Bây giờ phải cố gắng tu, khôi phục lại được phần nào hay phần nấy, dù có chết đi nữa cũng ở nơi tầng số khác hơn những người không tu. Dũng mãnh chấp nhận như vậy, có luật của Trời Đất, có luật nhân quả rõ ràng, chúng ta không có giết hại ai thì tâm thức chúng ta sẽ bình an trước khi ra đi. Chúc anh tâm thân thanh nhẹ.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

HOA KỲ

Portland, ngày 01 tháng 2 năm 1998

Kính thưa Thầy Tám,

Trước hết chúng con xin Trời Phật, Bề Trên ban cho Đức Thầy được nhiều sức khỏe trường thọ để dìu dắt chúng sanh khắp năm châu về nơi bến giác.

Và sau đây là vợ chồng con Trần Văn Thoa và Trần Thị Loan ở Portland, Oregon. Vào ngày 20 tháng 8 năm 95, đang lúc bơ vơ lạc lõng đi tìm đạo là vì có người con trai 28 tuổi, hiền lành khỏe mạnh, ngủ một đêm, sáng mai mất, không bao giờ trở lại. Chúng con buồn phiền vì nhớ

con, con nguyện cầu Trời Phật ban cho con được qua cơn khảo đảo buồn phiền. May mắn thay, được bạn đạo, chị Khai ở Washington, Thiền viện Nhãn Hoà, có tâm đạo chị hết lòng chỉ cho con học pháp của Thầy kể từ ngày 01 tháng 03 năm 1996. Con cố gắng thờ Pháp Luân Chiếu Minh và Soi Hồn. Sáu tháng sau, con lên Thiền viện Nhãn Hoà, được bạn đạo, anh Trần đình Long, dạy cho con thờ Pháp Luân Thường Chuyển. Con xin ghi nhớ hai bạn đạo và công ơn của Đức Thầy.

Nay con có vài hàng chữ để nói lên sự ghi ơn và tạ ơn Thầy:

TẠ ƠN THẦY

Nay con đánh lễ tạ ơn Thầy
Vô Vi Pháp giúp con nhiệm mầu
Qua cơn khảo đảo mất con hiền
Hương về Trời Phật con cầu nguyện
Khai tâm độ đạo điu con học
Pháp Lý Vô Vi con gìn giữ
Nhãn Hoà Thiền Viện con tìm đến
Long Đình tận độ cho con thờ
Pháp Luân Thường Chuyển con ghi nhớ
Ngày đêm chăm chỉ con hành thiền
Bạn đạo Vô Vi thương yêu quý
Đón người tầm đạo trong tâm thức
Nay con học pháp đã nhiệm mầu
Ơn Trời Phật bề trên soi sáng
Hết buồn phiền, thức giác Thầy ban
Đời là tạm, hồn về nguồn cội
Cố gắng tu tâm thân khỏe mạnh
Con về đánh lễ đấng Cha Trời

Chẳng còn động loạn chẳng còn mê
Sinh tử ra đi cũng là về
Về nơi Thiên quốc chính là quê
Quê xưa chốn cũ là vĩnh cửu
Ơn tổ tiên con về với đấng Cha
Thầy ban chánh pháp con tu tiến
Nay con đánh lễ tạ ơn Thầy

Kính bái,
Trần văn Thoa

Kính thưa Thầy,

Và sau đây là con kính xin Thầy chỉ cho con một điều con đang gặp phải là vợ con là Trần thị Loan, sinh năm 1935, 63 tuổi cùng học pháp thiền đến nay cũng được gần hai năm rồi. Vào khoảng 6 tháng nay, bộ đầu rút suốt ngày đêm, từ trung tim chân mày cho đến đỉnh đầu, Hà đào Thành, cứ như có cái gì đè nặng lên đầu, thắt chặt lại, rất là khó chịu. Đi bác sĩ khám, không biết bệnh gì, cho thuốc uống mà không hết. Xong con cho đi châm cứu hai lần, uống 5 thang thuốc bắc không hết. Nay con chịu bó tay, không biết làm cách nào, cứ mỗi đêm trước khi đi ngủ là phải lấy nước đá đắp lên đầu thì mới ngủ được.

Nay con kính xin Thầy có cách nào chỉ cho con. Con xin thành thực tạ Thầy. Chúng con xin Trời Phật bề trên ban cho Thầy được dồi dào sức khỏe để dìu dắt chúng sanh trên đường hành đạo pháp.

Nam Mô A Di Đà Phật

Nay kính bái,

Chúng con:
Trần văn Th.
Trần thị L.

Ngày 10 tháng 2 năm 1998

Th. con,

Thầy vui nhận được thư con 1/2/98, đã biết con đã tự vượt qua tình phụ tử thương yêu, đã tách rời nơi côi tạm, ý thức tu thiền là tự cứu và tái tạo duyên lành ở kỳ sau.

Con biết được Thiên Quốc là gốc gác của phần hồn, dốc lòng tự tu tự tiến thì mới thấy rõ tình trời phục vụ tâm linh, không khác gì người cha yêu quý con mình và tâm thường điều tiến. Con may mắn được ngộ một pháp thực tiễn tâm linh cứu mình cứu họ. Cũng như bạn đạo của thiền đường Nhẫn Hoà xây dựng cho chung. Quý trọng lẫn nhau, quý hơn người thân trong gia đình, chứng minh càn khôn vũ trụ là một, mọi người dốc lòng tu hành tự tiến, khai mở trí tâm quý yêu Trời Phật, tự về Bến Giác.

Cuộc đời tạm bợ đó con
Qui y Phật Pháp chẳng còn si mê
Tự mình hướng trở lộn về
Chiều sâu tâm đạo mãi mê thực hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Lui về thực chất đạt thanh đạt hòa
Tâm thành thực hiện xuất ra

8 Thư Từ Lai Vãng

Cần khôn vũ trụ chan hòa tình thương
Mọi người thức giấc dựa nương
Trí tâm thanh nhẹ yêu thương hoài hoài
Tiến về Tiên Giới thanh đài
Tu tâm sửa tánh tiến hoài không ngưng
Cùng chung xây dựng tương bưng
Nơi nào cũng vậy cũng ứng luật trời
Tự mình thức giấc giúp đời
Cùng tu cùng tiến cùng lời chơn ngôn
Mong con ý thức phần hồn
Vui tu thanh tịnh ác ôn tiêu trừ
Tình thương ươm nở nụ cười
Chung vui sum họp rưới tươi tình đời
Siêu nhiên cấu trúc có Trời
Tâm ta cũng vậy hưởng lời chơn ngôn
Chúc con vui vẻ ôn tồn
Tu tâm dưỡng tánh giữ hồn lo tu

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Đ, ngày 14 tháng 1 năm 1998

Kính thưa Đức Thầy,

Chúng con kính đảnh lễ Đức Thầy với tấm lòng quý trọng và kính mến của chúng con. Chúng con không dám

Lương Sĩ Hằng 9

làm phiền Đức Thầy nhưng vì có sự việc chúng con muốn kính trình Đức Thầy.

Hiện mỗi đạo ở VN đang trên đà bị xé lẻ, nhóm thì phản cha phản bạn, nhóm thì theo ông lên bà xuống, nhóm thì tranh tài cao thấp, nhóm thì hành pháp để vụ lợi, nhóm thì hành không đúng theo PLVVKHHBPP (sửa pháp)... đã cấu kết với nhau gây chia rẽ hàng ngũ PLVVKHHBPP có mức trầm trọng.

Hai lá thư Đức Thầy đã gửi về cho huynh T. đã bị xuyên tạc mãnh liệt. Nào là CT đã bị Thầy bái xá rồi nên Thầy đã dùng từ “kính bái” ở cuối bài thơ (đặt cho Thiền Viện), nào là CT đã bị Thầy loại bỏ nên viết sách “... đùng trình qua Thầy nữa...”

Kính thưa Đức Thầy, đối với người chân tu thì những lời trên không động tâm gì. Nhưng huynh T. là người hữu ích cho bạn đạo Vô Vi trong thời gian Thầy xa vắng Việt Nam, anh đã chỉ dạy nhắc nhở anh em hành pháp chính đính, không sửa pháp. Nay lại được Bề Trên và Đức Thầy chuyển cho phép có trách nhiệm trong thiền viện Tâm Linh Tự Cứu. Chúng con rất e ngại những lời xuyên tạc kia sẽ làm ảnh hưởng lớn đến vấn đề sinh hoạt của thiền viện cũng như gây hoang mang cho nhóm bạn đạo Vô Vi chọn chính. Hiện nay cũng đã ít nhiều ảnh hưởng cho những ai ý chí chưa vững vàng. Kính thưa Thầy, nghe tin được Thầy chứng cho thành lập thiền viện Tâm Linh Tự Cứu, nhiều lực lượng đã và đang theo quý phá huynh T. về mọi mặt. Chúng con khuyên huynh T. nên trình qua Đức Thầy hết mọi sự việc nhưng huynh T. không cho, cứ bảo là để Bề Trên chuyển, không nên làm phiền Thầy. Chúng con thấy nếu không báo hết mọi sự tình thì cũng báo một phần nào đó kịp đến Đức Thầy vì sẽ bị ảnh

hướng về đạo trong phạm vi ngày một lớn rộng nên chúng con lên huynh T. kính báo lên Đức Thầy nhận định và dạy bảo.

Kính nhờ Đức Thầy minh xác cho hai lá thư (Đức Thầy đã gửi về cho huynh T.) và cho chúng con lời dạy hầu củng cố lại lòng tin tưởng cho những ai hạ quyết tâm hành PLVVKHHBPP không phải lạc vào cõi âm như Đức Thầy đã từng dạy.

Kính cảm ơn Đức Thầy,

Thay mặt một số bạn đạo đã thực hiện cuộn băng gửi đến Đức Thầy.

Con,

TM, NTKH

=====

Montreal ngày 16 tháng 10 năm 1997

CT con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/8/97 được biết con và các bạn vẫn giữ lễ lối tu tiến của PLVVKHHBPP. Dù vắng mặt Thầy nhưng tình bạn đạo tại quê nhà vẫn một lòng thực hiện đứng đắn và hỗ trợ cho nhau trong giai đoạn khó khăn đã qua. Ở đời này, những người chưa hiểu lấy chính họ, có quyền thực hiện sự tằm tối của chính mình. Chúng ta, người tu PLVVKHHBPP, có đường lối rõ rệt là liên hệ với luồng dẫn cái của vũ trụ mà tu tiến, tự xây dựng sự nhịn nhục và phục vụ chơn thành đối với mọi nơi mọi giới, để tự cảm thức được tình Trời là bất diệt mà tu. Cuốn băng các con đã thâu cho Thầy rất cảm động trong tình thương

và xây dựng cho chung, Thầy sẽ cho phổ biến khắp các nơi, trong đó có lời ngắn gọn và đầy đủ ý nghĩa của con trong buổi họp mặt các con tại SB quê nhà. Tình đồng đạo rất thấm thía, dũng hành trong niềm tin sẵn có, thực hành trong tinh thần xây dựng cho đại sự chung, là biết Trời biết Phật biết người mà tu. Tương lai mới có cơ hội ảnh hưởng cho nhơn loại, tùy duyên độ hành.

Hai quyển sách con đã soạn rất hữu ích cho người mới biết tu, dựa theo đó mà thực hành. Quyển sách Tu Chư Em cũng đã phổ biến tại hải ngoại, có nhiều người nhờ đó mà tập tành tu học. Lúc này Thầy càng ngày càng nhiều việc. Vậy từ rày về sau, con phát tâm soạn sách phổ biến Pháp Lý cho nhơn quần qua kinh nghiệm tu học của chính con, tùy duyên phổ biến là được, khỏi cần sự chứng kiến của Thầy. Kinh nghiệm tu học trong thực hành là đã có điển chứng tâm cho con rồi, vì chúng ta làm việc hữu ích và bất vụ lợi. Gần đây Thầy cũng có viết nhiều bài như Nguyên Lý Tận Độ, sẽ đọc và phổ biến bằng CD cho khắp các nơi, để giữ nó mà làm phương châm tu tiến, để tu và khỏi sai lạc. Người chừa tu nghe qua cũng sẽ thấm thía trong cuộc sống mà tìm đường tu học tiến thân. Việc làm của Thầy không ngừng nghỉ, gần đây Thầy đã mổ xong cặp mắt sáng tỏ hơn xưa, giải quyết được nhiều điều hằng ngày như thơ từ khắp các nơi gửi đến, Thầy lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ bất vụ lợi qua kinh nghiệm tu học của Thầy trên 40 năm qua từ quê nhà cho đến hải ngoại, thành tâm phục vụ vô quái ngại.

Chúng ta là một số người được sự may mắn chung hành chung tiến trong lãnh vực tâm linh và thanh tịnh, rất cần ảnh hưởng cho những người kế tiếp thì mới cảm thấy cuộc sống rất có ý nghĩa thâm sâu của Trời Đất.

Thư con viết chữ không rõ rất khó đọc. Lúc thiên xong điển thanh tịnh xuất phát ngay Hà Đào Thành là tốt, lâu ngày nơi đó sẽ phát sáng qua sự dày công tu tập của chính con. Thơ của gia đình con như sau:

*Toàn gia tu tiến sống an yên
Giải bỏ nghiệp lực giải nỗi phiền
Minh đạo tình đời là tạm bợ
Thực hành chơn pháp tự mình xuyên*

Chúc con và gia đình tu tiến.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

=====

Oroville, ngày 7 tháng 11 năm 1997

CT con,

Thư con và băng cassette đã gửi qua chuyển từ anh NXL, Thầy đã vui nhận nghe và đã phúc đáp thư con. Nay lại nhận thêm thư do anh VTS chuyển đến ngày 6 tháng 11 năm 1997, được biết các con vẫn vui khỏe và đồng lòng thực hành chơn pháp, loại trừ hình ảnh ma quỷ nhập xác vô trách nhiệm. Đến nay con đã thấy rõ sự vi diệu chính chúng con đã và đang thực hành vẫn cảm động được lòng người phát tâm xây dựng cơ đồ tâm linh dẫn tiến những người kế tiếp. Các con đã chọn được một địa điểm định xây thiền viện và lo cho người già sau khi bỏ xác. Điều này là chuyện trước mắt, chung lo trong tình

thần xây dựng là điều quý. Nếu các con muốn xây thiền viện thì đặt tên như sau:

Thiền Viện Tâm Linh Tự Cứu
Triển miên học hỏi tự xuyên tâm
Đời đạo phân minh lý diệu thâm
Có đến có đi hồn bất diệt
Trời ban tình đẹp tự siêu tâm
Sưu tầm nguyên lý thâm sâu
Thực hành giải tiến tâm sâu tiêu tan
Cùng chung học hỏi bạc bàn
Qui y Phật Pháp cảm an cảm hòa
Thành tâm thực hiện gần xa
Đời là tạm cảnh chung hòa tiến lên
Cần khôn vũ trụ đạo nền
Bền tâm vững chí hồn lên cõi trời
Sửa mình tiến hóa hợp thời
Giải mê phá chấp lập đời tân dân
Hiểu mình rõ rệt xét phân
Hồn là chủ chánh ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Sửa mình tiến hóa đổi thay thế tình
Cần khôn vũ trụ tâm linh
Bền tâm vững chí qui hình Trời ban
Chơn tu thức giác cảm an
Tình thương huynh đệ khai màn đạo tâm
Quý yêu Trời Phật chẳng lầm
Tự mình thức giác âm thầm tự tu
Hồn là chủ chánh ngao du
Tâm đường tiến hóa trùng tu hoài hoài

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

Monaco 3/4/1998

M và H con,

Thầy đã vui nhận được thư của con đề ngày 14/1/98 được biết các con vẫn khỏe mạnh. Còn về việc xuyên tạc, đó là dành cho những phần chưa mở trí, lung lạc và không có lập trường tu tiến. Từ xa xưa cho đến ngày nay, con người vẫn bị lạc trong cõi âm, cho đến lúc bị hành hạ thì thâm mới thức tâm biết chánh pháp là gì? T. đã dày công tu học, gặt hái được kết quả tốt cho chính tâm thân của T., nên T. mới phát tâm viết ra những sự thật dành cho người kế tiếp, tự tu tự tiến, chứ không phải mưu lợi cá nhân. Người tu đứng đắn, phải có lập trường và ý thức rõ ràng thì không có xuyên tạc bất cứ một đường lối tiến hoá nào của Thượng Đế đã ân ban. Từ bao nhiêu năm qua, các con đã chứng nghiệm những phần tử ác ôn và xuyên tạc, cuối cùng phần hồn chúng nó không bao giờ tiến được, tạo khổ cho chính nó, và đã không đem lại ảnh hưởng tốt cho quần sanh.

Những gì Thầy đã viết cho T. là căn cứ về sự tiến hóa của T. mà xây dựng, chứ không phải chê bai hay là vị nể một ai cả. Sự thật là sự thật. Các con không nên dao động trong sự ngu si của người muốn phá hoại. Thời nay các

con chỉ có Trời Đất và Đạo mà thôi. Nếu xuyên tạc hướng hạ là tự hại. Hiểu điện năng của Trời Đất thì chỉ dụng tâm thực hành mới có cơ hội tiến hóa được.

Trước sau như một, lập trường không thay đổi thì mới thành công. Chúc các con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

 VIẾT NAM

Ngày 18 tháng 2 năm 1998

Kính thưa Đức Thầy,

Con tên là NVT, con kính thăm Thầy được nhiều sức khỏe. Thầy ơi! Gần 20 năm con mới viết được thư gửi thăm Thầy, xin Thầy tha lỗi cho con vì con đã không nghe lời Thầy dạy, con đi theo con đường tham dục nhiều hơn là tu, để rồi bao năm nhìn lại thấy mình chẳng ra gì từ đời lẩn đạo, tâm làm thân chịu, giờ thì con phải làm lại từ đầu, con kính xin Thầy tha tội cho con. Thầy ơi, con có đọc LED Weekly 134, có một bạn đạo ở Thụy Sĩ đã dám nói những lời đó với Thầy, con vô cùng kinh ngạc và đau đớn. Thầy ơi, chẳng lẽ Thầy sắp ra đi rồi sao? Tu Vô Vi mà sợ mất Thầy là không phải tu rồi.

Ngày xưa 2000 năm về trước, vì một kẻ phản đồ bán Chúa, Thầy đã hy sinh vì đạo pháp, chúng con đã khước Thầy, con nghĩ ngày đó chúng con cũng là đệ tử, học trò quanh bên Thầy. Ngày nay gần 2000 năm trong chu trình

tiến hóa, chúng con có duyên gặp được lại Thầy và lại đau đớn khóc Thầy một lần nữa như vậy sao Thầy, con nghĩ đó là chuyện của Chúa - Phật - Thượng Đế, của Thầy, mà đại nguyện của Thầy là tử vì đạo. Chúng con ở VN xa Thầy, mong được gặp lại Thầy và chúng con chưa gặp lại Thầy mà phải đau đớn khóc Thầy ra đi một lần nữa. Con xin Thầy đừng la con tu không lo tu mà cứ hỏi chuyện của Chúa, Phật và của Thầy. Con cố tìm câu trả lời trong con nhưng hiểu theo trình độ con thì chưa với tới được những chuyện đó, con kính xin Thầy minh giải cho con.

Thầy ơi, con cố gắng tu để tìm thấy Thầy trong con nhưng khó quá! Thầy ơi! Nói dễ mà làm không dễ, kính xin Thầy dạy cho con.

Con xin được dùng bút và kính chúc sức khỏe Thầy, con rất mong nhận được thư trả lời của Thầy.

Kính chào Thầy,
NVT

Monaco, ngày 23 tháng 2 năm 1998
T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18/2 trong tâm tình thâm giao giữa con và Thầy. Chúng ta cũng đã và đang đồng hành trong chu trình tiến hoá. Ở đời này có kẻ tốt người xấu, cũng do trình độ và nghiệp lực của mỗi người. Chúng ta thật lòng tu, thì cần lấy oán làm ân mà

xây dựng tâm thức của chính mình. Lúc nào cũng tha thứ và thương yêu, thì trình độ thanh nhẹ mới khôi phục được. Con biết Thầy tại VN, không nhiều thì ít, con cũng đã và đang theo dõi hành trình dẫn thân hành pháp của Thầy vô quái ngại ở khắp các nơi. Trên đường đi tràn đầy sự thương và ghét, đó là luật quân bình của Trời đất đã sắp đặt. Người chơn tu chỉ biết hướng về đại thanh tịnh mà hành sự, thì sự chết sống vô can.

Duyên lành lúc nào cũng còn tồn tại, nay lại có dịp Thầy tỏ thể đôi lời cùng con. Chúng ta người tu về PLVV, chỉ có phần hồn là quan trọng mà thôi. Chuyện ngoài tai phải bỏ ngoài tai, không nên đem những chuyện không cần thiết vào tâm, nhưng mà phải thực hiện thanh tịnh để vượt qua khổ nạn.

Ở trên đời này, có sự chết chóc thì sẽ có sự thương tâm khốc lóc, đó là chuyện thông thường của trường đời, việc này không cần thiết cho sự tu hành. Con cứ hướng thanh tịnh mà đi thì mọi việc sẽ tốt đẹp ở tương lai. Chúc con thân tâm thường lạc.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Ngày 1 tháng 2 năm 1998

Con cúi đầu dâng lễ kính lạy Thầy.

Con dập đầu kính xin Đấng Trọn Lành ban sức khỏe

cho Thầy để dẫn dắt chúng con tiến hóa trên đường trở về nguồn cội. Chúng con luôn hướng về Thầy với tất cả sự cao quý kính thương.

Thầy kính thương! Con vô cùng cảm tạ ơn Thầy đã chăm lo sự tiến hóa của chúng con qua sự giáo dục con về mặt đức hạnh của một người chơn tu như thế nào, cũng như nhắc nhở minh triết, chơn lý của Cha để con được thấm nhuần. Con luôn ghi nhớ và thực hành, con cảm thấy tự mình càng phải cố gắng nhiều hơn nữa để khỏi phụ lòng ân trên.

Sau hơn năm tháng nhập thất, tịnh khẩu, nghỉ ăn hai đợt: một đợt 7 ngày, một đợt 10 ngày để cho con làm hành trang hội nhập vào Pháp Thiền Vô Vi Huyền Bí Học. Con luôn nhắc nhở giáo dục phần hồn tinh tấn để xứng đáng với hồng ân của Cha, Thầy đã ân ban cho con, đã chiếu rọi để cải hóa con từ một đứa vô minh ngu muội đến một người biết chịu dần thân tu học, tự sửa chữa mọi sai lầm của chính mình để hướng về triết giới thanh cao, không màng danh lợi, chấp nhận mọi nghịch cảnh hầu hướng về ánh sáng vô cùng tận mà tiến hóa đến nơi ổn định vô cùng của Đại Hồn Cha như Thầy đã chỉ dạy. Con vẫn âm thầm vô vàn cảm tạ ân Cha đã tạo ra chúng con và Ngài đã phải vất vả dường bao để chuồng dưỡng chúng con trong vô lượng kiếp và cho mãi tới bây giờ con mới thấm thía tình yêu của Cha đối với chúng con, thật vô lượng vô biên.

Thầy kính! Trong tâm con thắc mắc không biết điển quang là gì? Thì trong một đêm sau khi ngồi thiền, con nằm xuống nghỉ, đang mơ màng con thấy mình được bao bọc trong một kén ánh sáng vô cùng, còn con như là một con sâu nhỏ nằm trong kén đó. Khi con mở mắt ra thì

ánh sáng rất sáng đó tỏa ra khắp vùng làm con hoảng hốt nhảy ra khỏi vùng thay vì con niệm danh Cha. Con tự trách con thật là vô minh nên không được tận hưởng ân phúc đó, phải không Thầy?

Thầy kính thương! Làm sao con quên được và không noi theo gương của Thầy, vì chúng con được sống trong thức bình đẳng của Thầy. Con rất kính phục trân trọng đến mức rung động nghẹn ngào trước những lời dạy giáo dục của Thầy qua băng từ, sách báo để mở tâm trí cho nhân loại và cũng nhờ đó mà chúng con biết nguồn cội và phải làm gì cho tương lai. Từng giây phút sửa chữa lỗi lầm để thật sự xứng đáng với biển yêu của Cha và tình thương của Thầy, luôn khơi dậy trong con ánh lửa thiêng, bản chất cao đẹp có sẵn trong con hầu làm sáng mãi cho tới khi hoàn tất cuộc hành hương về quê xưa.

Vài hàng con kính thăm Thầy và tất cả bạn đạo. Con thành tâm dâng lễ kính lạy tạ ơn Thầy. Nam Mô Vô Kiên Phật.

Kính thư,
NTĐ

Ngày 27 tháng 2 năm 1998

Đ con,

Thầy vui nhận được thư con, được biết con vẫn trung tín với sự ước nguyện của chính con. Mỗi mỗi phải dày

công tu tiên, tự giải nghiệp thì mới đạt thành. Những gì con đã học và hành đều nằm trong biển yêu của Thượng Đế, vô cùng sáng lạn trong xây dựng. Nay con còn nhớ đến Thầy là điều quý cho chính con. Chính Thầy đã và đang thực hành vô quái ngại, dấn thân tận độ quần sanh theo lời giáo huấn của Đấng Đại Bi Cứu Thế. Nay Thầy lại được nghe qua trí thiển lành của con đã xây dựng được nền tảng tốt trong chu trình tiến hoá. Hồn con sẽ vinh quang ở tương lai. Ngày tương ngộ xây dựng giữa người chơn tu và người hành pháp, sẽ có ngày tương ngộ trong thanh tịnh và sáng lạn vô biên. Chúc con thân tâm thường lạc trong thực hành.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

VIỆT NAM

Ngày 18 tháng 12 năm 1997

Kính gửi Đức Ông Tám,

Đầu thư con kính chúc Đức Thầy được mạnh khoẻ hưởng được nhiều điển quang Cha ban. Hôm nay con có ít câu nhờ Thầy minh giải giúp con. Con có được địa chỉ của Thầy nhờ di của con ở Australia gửi cho gia đình con, con thấy nên con lưu địa chỉ lại viết gửi Thầy. Con mong địa chỉ để liên lạc với Thầy cho đến hôm nay con mới có được. Con là một hành giả đang theo học đạo. Nay con có một vài trục trặc về thiển.

Lương Sĩ Hằng 21

1. Con ngồi thiền bị tê chân không thể ngồi lâu.
2. Con thở Pháp Luân bị nghẹt và hơi thở không đều, con thở 10 đến 15 phút là xong, hơi nhẹ hơi mạnh.

3. Niệm Lục Tự thì phải xếp bằng niệm, còn đi tới đi lui niệm được không thưa Thầy, hay đi đứng nằm ngồi phải trụ đỉnh niệm. Và niệm Lục Tự thì con không minh bạch đường lối niệm. Vậy con phải làm sao? Mong Đức Thầy minh giải cho con để con có thể về quê xưa chốn cũ.

Thưa Thầy, còn về học vấn của con con học xong lớp 12 và thi đậu tú tài. Con đậu cũng nhờ ông ngoại nuôi khuyên bảo giúp đỡ. Sau đó con thi đại học rớt, con luyện thi năm tiếp theo nhưng thi cũng rớt. Con thi ở trường HS đậu dự bị nhưng con học không nổi, chuyển về CT học vi tính và thi đậu chứng chỉ A. Bây giờ con không biết học gì tiếp vì căn bản con mất nhiều nên khi luyện thi con không nắm được nên rớt. Tháng 3 năm 97 ở trường Đại Học T lộ 20 đường N, CT có mở thi có 3 ngành: Kinh Tế Tài Chánh, Kế Toán, Kinh Tế Quản Trị Kinh Doanh, và Kinh Tế Thống Kê. Vậy con có nên thi vào đại học không thưa Thầy? Con định học ngành Kinh Tế Quản Trị Kinh Doanh. Con học có được không thưa Thầy. Con thấy căn bản con không có, con định nghỉ nhưng cha mẹ con không cho. Hôm nay con có địa chỉ của Đức Thầy nên con biên thư hỏi Thầy con nên học tiếp hay không và con học tiếp thì con phải làm gì để có thể học tốt. Vì con bây giờ con chưa có một ngành chính thức để con học, mong Đức Thầy chuyển cho con để con có thể có một ngành cố định để học hay phải làm gì vì con bây giờ không biết phải làm gì? Có khi con thấy con cùng đường không có lối thoát. Cha mẹ thì mong con học, con cũng muốn làm cho cha mẹ vui lòng, nhưng vì căn bản ở những lớp dưới

mất nên con không tiếp thu được chương trình luyện thi. Nay con định thi vào trường đại học tại chức học. Thầy thấy có được không, mong thầy mình giải và giúp con trên đường đời và đường đạo. Con không biết con phải làm gì cho con. Con nghĩ do nghiệp quả của con hồi kiếp trước nên con phải chịu. Thưa Thầy, hồi nhỏ con có nhiều lỗi lầm, vậy con phải làm sao để giải. Con có quen một số bạn gái nhưng con không có làm gì sai hoặc lợi dụng, vậy khi chia tay có tội gì không? Nếu có con phải làm gì? Hiện nay con còn một cô bạn nhưng gia đình nói cô đó không được, nói con đừng quen tiếp, vậy con làm cách nào chia tay mà người ấy không giận con mà vẫn vui vẻ khi gặp lại. Còn ông ngoại nuôi của con là NVL ở Saigon mất ngày 18 tháng 12 năm 1996. Ông cũng tu theo PLVVKHHBPP nay ông được đi tu chưa Thầy. Hằng đêm con cầu nguyện cho ông ngoại nuôi có được kết quả không thưa Thầy? Mong Thầy giúp đỡ cho ông ngoại nuôi của con được sáng suốt đi tu. Con thành thật biết ơn.

Thư cũng dài, con xin dừng bút chờ thư Thầy hồi âm. Con cầu mong Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn ban cho Thầy nhiều thanh điển, chúc Thầy mạnh khỏe. Con mong Thầy cho con ít bài thơ và bản nhạc mà Thầy sáng tác. Con thưa Thầy, Thầy có ảnh không? Gửi cho con và gia đình xem. Con mong sớm nhận được sự chỉ dạy của Thầy để con có thể học và tu có hiệu quả hơn.

Con,
LVD

Monaco, ngày 4 tháng 3 năm 1998

D con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18 /12/97, được biết con đang bơ vơ trong cuộc sống, muốn tu sửa để tiến hóa tốt ở tương lai, thì con cần tới gặp chú H ở ST, mượn cuốn băng Nam Mô A Di Đà Phật mà Thầy đã từng giải thích rõ rệt, nghe cho kỹ và thực hiện cho đúng, thì tâm thức của con sẽ được mở ra, tự lập lại sự quân bình của tâm thức. Lúc đó con sẽ thấy đường đi của cuộc sống. Phải nhịn nhục và thực hành cho tới đích. Hiện tại con muốn bước vào đại học để tương lai có cơ hội phục vụ xã hội - căn bản nhất là con nên chú trọng toán lý hóa. Đó là chìa khóa vững vàng bước vào mọi ngành nghề ở tương lai. Thời buổi này, con nên chọn một ngành chuyên môn nào mà con thích là đúng đường hơn hết. Học được chuyên môn thì dễ kiếm tiền hơn. Khi đi làm việc, có tiền rồi, sẽ tiếp tục học thêm những gì thích hợp cho chính mình để tiến thân.

Còn về phương pháp công phu tu học thì phải tìm người có kinh nghiệm thực hành phương pháp. Thầy có cuốn video, do chính bản thân của Thầy đã thực hành và thâu vào video, để giúp cho mọi người tìm hiểu mà tự hành. Còn về phần ông ngoại nuôi của con đã có tâm tu tự tiến, là đã có hướng đi cho phần hồn rồi. Ở cõi bên kia, sẽ có người giúp đỡ ông ngoại. Nếu con muốn báo hiếu cho ông ngoại thì con phải thật tâm tu, tự sửa mình,

xây dựng một đường hướng tu tiến hướng tâm về ông ngoại. Ông ngoại sẽ ấm áp, và vui nhận những gì con thực hành và kính mến ông ngoại. Tại ST, có chú H là người tận tình giúp đỡ bạn đạo thực hành PLVVKHHBPP. Con nên liên lạc với chú. Nơi đó sẽ có đủ tài liệu cho con nghiên cứu và thực hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Orlando, tháng 12 năm 1997

Kính bái ân sư,

Con xin tiếp tục tự thuật về việc công phu thiền định mỗi ngày 3 lần Soi Hồn, 3 lần làm PLTC và Thiền Định, cũng có thể con thực hành được 4 lần một ngày nếu có thì giờ rảnh. Trong thời gian thiền được một tiếng hoặc 45 phút, còn tệ lắm là 30 phút. Con thường thiền buổi sáng từ 10g30 tới 11g30-12g00, có thể ngồi lâu hơn ban đêm giờ Tý. Xin hỏi:

1. Ngồi thiền buổi sáng lâu hơn buổi tối, tức là từ giờ Tý là sao? Xin ân sư chỉ thêm, xin cảm ơn ân sư.

2. Lúc thiền cũng như đang làm PLTC sau lưng luân xa kêu cụp cụp rất lâu là sao? Xin ân sư chỉ thêm, xin cảm ơn ân sư.

3. Có hai lần vào buổi sáng cùng thời gian trên lúc thiền con cảm thấy ba chỗ trán, mỏ ác, trung tâm bộ đầu hết rút là sao? Mà những ngày khác không có?

4. Đang lúc thiền bắt đầu phẳng lặng từ trong ra ngoài và chung quanh con tập luyện, dụng ý niệm Phật và chuyển nó chạy vòng từ tâm mạch và đốc mạch vào vòng không có gì trở ngại, như vậy tập luyện có hại cho cơ thể không? Xin ân sư chỉ thêm, cảm ơn ân sư.

5. Thời tiết thay đổi bất thường làm cho Florida lạnh lẽo chưa từng thấy. Ngồi Soi Hồn phải mang vớ tay và ngồi thiền phải đội mũ len, chớ lạnh quá tay cứng, đầu lạnh làm sao ngồi, có được không? Xin ân sư chỉ thêm, xin cảm ơn ân sư. Kính bái ân sư.

Con xin tường thuật về bệnh bao tử, nhất là về ruột. Con đã đi bác sĩ khám bệnh ruột. Bác sĩ cho biết sau khi lấy tay nhấn mạnh chỗ đau ruột là ruột già. Bác sĩ cho toa mua thuốc Prevacid uống 3 ngày là hết đau hết nhức, bây giờ bao tử và ruột đã được hồi phục lại bình thường, bộ tiêu hóa tốt và làm PLCM không còn sưng lên to nữa, nhờ thuốc men và nhờ biết dưỡng sức không làm PLCM quá nhiều như xưa, biết hạn chế về vấn đề ăn uống, về việc công phu lúc làm PLCM để bộ tiêu hóa nghỉ ngơi cho khoẻ thì việc tu hành cũng sẽ có tiến bộ. Về phần bộ tiêu hóa bao tử và ruột con coi như đã tự giải quyết xong xuôi rồi bớt.

Con xin tường thuật thêm một hai thứ bệnh thật khó giải quyết như: đau lưng và tim yếu. Bác sĩ cũng cho biết về tim đập không đều v.v.. Bác sĩ nói thêm chỉ có thiền thì mới trịặng bệnh tim. Về đau lưng bác sĩ không cho thuốc vì nó sẽ phá bao tử. Bác sĩ đã nói rõ con đã bị bệnh bao tử mới hết, không nên uống thuốc này. Xin hỏi:

1. Bệnh đau lưng và tim yếu (đập không đều) pháp thiền PLVV có thể thực hành tự chữa trị không? Xin ân sư chỉ thêm, xin cảm ơn ân sư. Kính bái ân sư.

Con đang gặp thêm một vấn đề rắc rối. Ở VN gửi thư cho con nói em ruột con tên Tôn Văn Lộc 62 tuổi đã mất ngày 4 tháng 9 năm 1997 vào 6g45 chiều tối âm lịch. Kêu con trình hộ thư cho ân sư nhờ ân sư chỉ cách cúng quảy cho chồng và cũng kêu con phụ cúng xin tội cho chồng (vợ nó tên Phạm Thị Cứng). Con thật không ngờ còn có những việc mê tín dị đoan xảy ra. Kẻ tu thiền thì chỉ có cầu khẩn bề trên ban ân xá tội thôi chứ kẻ phàm tục như con làm gì có khả năng xin tội cho kẻ khác, dù bất cứ là thân nhân đi nữa cũng phải y theo luật nhân quả. Kính xin ân sư mở lòng từ bi cứu độ ban vài lời chơn pháp để giúp đỡ cho kẻ chưa biết tu, chưa hiểu luật nhân quả để tự sửa tâm sửa tánh khỏi đi sai đường. Và cũng giúp đỡ con để giải vây cái cảnh bị khối trước bố. Thật sự con làm sao biết cúng quảy ở xứ văn minh số một này. Xe cộ không có, già cả yếu đuối, nay khỏe mai bệnh, không biết sẽ còn sống tới ngày khai mở thượng ngàn thánh đức của Trời Đất hay không mà kêu réo cúng quảy, phần con lo không xong làm sao lo cho người khác.

Cuối thư con xin phép ân sư cho đăng tin buồn này lên trên tờ LED Weekly mục Hướng Tâm Cầu Nguyện người quá cố: bào đệ con tên Tôn Văn Lộc 62 tuổi, mất ngày 4 tháng 9 năm 1997 âm lịch vào 6 giờ 45 chiều tối tại TPHCM VN. Chơn thành đa tạ ân sư và quý bạn biên tập the LED Weekly cùng tất cả bạn đạo vô vi khắp năm châu bốn bể đã giúp đỡ cầu nguyện em tôi tên Tôn Văn Lộc sớm siêu thăng tịnh độ.

TB và gia đình bái tạ.

Monaco, ngày 4 tháng 3 năm 1998

TB,

Thầy vui nhận được thư con, được biết con đã tự đặt cách thiền nhiều lần trong ngày, không đúng theo đường lối của PLVV. Đường lối của PLVV là chọn giờ Tý, ban đêm tức là giờ trời đất thông khai thực hành mới có kết quả tốt.

1- Khi làm PLTC, sau lưng kêu lụp cụp, chứng minh là thận khí yếu đang trên đà khôi phục. Cố gắng làm PL nhiều, tương lai sẽ không còn lụp cụp nữa, thì sẽ không bao giờ bị đau lưng.

2- Không đúng giờ, thì làm sao rút. Cần làm đúng giờ thì nó mới rút.

3- Không nên dẫn điếu. Làm không đúng! Làm đúng vào giờ Tý thông khai, thì khi hít nó mới có cơ hội tập trung trên bộ đầu được.

4- Nếu trời lạnh tại Florida, thì mở heat....tại sao không mở?

Về việc cúng quảy, con đã hiểu luật nhân quả rồi, thì cứ bình tâm lo tu, không có ai có thể cúng cho ai được hết. Luật là luật, không bao giờ thay đổi. Người không tu không thể đăng vào LED Weekly để phân ưu được.

Chúc con thanh tịnh tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Ngày 23 tháng 9 năm 1997

Ông Tám kính yêu,

Thưa Ông, chiều nay con hân hạnh được tiếp chuyện anh S khi anh đến thăm trung tâm con.

Qua anh S, con được biết tấm lòng nhân nghĩa, từ bi hỉ xả của Ông. Ông đã giúp đỡ rất nhiều người vượt qua được khó khăn hoạn nạn để họ có cuộc sống tốt đẹp hơn và sống có ý nghĩa hơn.

Thưa ông, bây giờ là nửa đêm, H cuối thu trời se lạnh, con không sao ngủ được vì nghĩ đến ông — một người ông đáng kính và rất đổi thân thương. Con vội bật dậy viết thư thăm hỏi sức khỏe ông và mong ông được trường thọ. Con xin phép được tâm sự với ông như đứa cháu nhỏ nói chuyện với ông mình. Thưa ông, con là bác sĩ nhi khoa ở bệnh viện S, H, con có một phòng khám bệnh tư. Đời sống khá ổn định, kinh tế vững chắc. Thế nhưng trong lòng con lại thôi thúc muốn làm việc thiện và con đã từ bỏ tất cả để thành lập “Trung Tâm Hỗ Trợ Giáo Dục Sức Khỏe Cộng Đồng” với mục đích hỗ trợ việc chăm sóc sức khỏe ban đầu cho mọi người; chú trọng trẻ em, người cao tuổi, đồng bào vùng cao, vùng sâu xa như: C, L, H, B, A, B, T, G, D, S, V....

Qua hai năm chúng con đã làm được một số việc như sau:

- Khám bệnh từ thiện cho trẻ lang thang cơ nhỡ.
- Mở các lớp dưỡng sinh cho người cao tuổi (Năng Lượng Sinh Học, Thiên, Diện Chẩn Dưỡng Sinh, v.v...).
- Mở lớp hướng dẫn phòng chống một số bệnh thường gặp, y thực, v.v...
- Đưa kiến thức giáo dục sức khỏe vào trong nhà trường để học sinh có thể tự phòng, chữa một số bệnh thường gặp đơn giản, dễ làm trong tầm tay của chúng.
- Tham gia các chương trình an sinh xã hội, các dự án về bệnh tiêu chảy, viêm đường hô hấp, suy dinh dưỡng....

Phương hướng hoạt động tới là tiếp tục triển khai công việc nói trên và đưa thiên vào chương trình giáo dục sức khỏe cho học sinh trường D nội trú. Sau đó triển khai ra các trường khác. Làm dự án nhân đạo: "Chăm Sóc Và Hỗ Trợ Những Người Thiệt Thòi Do Chiến Tranh Gây Ra" (miền Nam VN).

Kinh phí còn hạn hẹp mặc dù trung tâm đã có các hoạt động gây quỹ cũng như được một số cá nhân, tổ chức trong và ngoài nước giúp đỡ nhưng chưa làm được là bao vì vùng khó khăn thì rộng lớn mà khả năng đáp ứng lại có hạn.

Hiện tại, trung tâm con cần trang thiết bị cho văn phòng, cần phương tiện đi lại để đến vùng cao, vùng xa xôi được thuận tiện, chủ động hơn, thiếu kinh phí để triển khai dự án. Con xin gửi kèm theo một số dự án để ông xem và mong muốn ông giúp đỡ chúng con và thông qua những người thân, bạn hữu của ông và những người hảo tâm muốn làm việc thiện lưu ý giúp đỡ trung tâm.

Con kính chúc ông sức khỏe dồi dào, an khang, vạn

hạnh.

Con viết có điều chi thiếu sót mong ông lượng thứ.

Kính thư,

Bác sĩ NTB

Oroville, ngày 8 tháng 11 năm 1997

BV con,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 23 tháng 9 năm 1997 do anh S chuyển đạt, nhìn hình tướng con rất phúc hậu, tràn đầy tình thương trong xây dựng. Được biết tâm ý thiển lành sẵn có của chính con rất dồi dào, sẵn sàng dang tay học hỏi và cứu đời.

Ông Tám cũng không bước khỏi lãnh vực thương yêu và xây dựng được, chỉ biết lo tu sửa cho phần hồn sớm siêu thoát và ảnh hưởng người kế tiếp đã và đang ngụp lặn trong bể khổ trần gian này. Nước mắt chuyển chạy từ nhịp một, mới thấy một phần nào sự đau thương của quần sanh liên tục phải gánh chịu. Với đại nguyện của chính con dày công học hỏi để cứu đời về thân xác, ngày nay con đang đứng trong vị trí cứu độ quần sanh, tâm thì vô cùng nhưng xác phàm luôn luôn trong giới hạn.

Xây dựng và cứu độ bên ngoài thì phải cần vật chất. Xây dựng tâm linh thì cần khai triển điện năng sẵn có ở bên trong. Hoà hợp bên trong thì mới có cơ hội tự cứu

trong giai đoạn thiên cơ biến chuyển này. Chỉ có người dẫn thân cứu đời thì mới có cơ hội hiểu đạo và tâm linh.

Con là người thông minh mới có được cơ hội học đến trình độ bác sĩ mổ xẻ toàn thân xác phàm, đã được thấy sự vi diệu sắp đặt chằng chịt cấu trúc bởi nguyên điển của càn khôn vũ trụ đã hình thành. Thần kinh trật tự liên hệ với điện năng tự nhiên và hồn nhiên, chuyển chạy thông suốt toàn thân. Sự vi diệu của Trời Đất đã hình thành để giáo dục quần sanh, học hiểu và sửa tiến đến ngày hôm nay, vẫn tiếp tục trong tinh thần phục vụ và xây dựng.

Người tu tự thức và sửa tiến trong khoa học huyền bí của nội tâm thì mới tháo gỡ được nghiệp duyên mà tránh nạn kích động và phản động trong cuộc sống. Con đã tu phước từ kiếp trước, kiếp này đứng ra đảm đương cứu độ quần sanh trong một xứ chiến tranh cùng mạt, thiếu phương tiện phục vụ nhưng vẫn làm trong khả năng sẵn có của chính con, là điều quý của dân tộc đang quần quai trong bể khổ trần gian.

Càng phục vụ càng thấy được sự sanh tử luân hồi của phần hồn đến và đi rất rõ rệt, theo luật sanh trụ hoại diệt của Trời Đất mà hồi sinh. Cho nên, xứ ta nhỏ bé mà số lượng người càng ngày càng gia tăng, thấy thiếu nhưng vẫn đủ, dựa theo duyên nghiệp mà sống còn trong nguyên lý tồn tại của Trời Đất. Mỗi người một vị trí và một tâm thân, cấu trúc duyên dáng chẳng có một bác học nào có thể chế được khối óc của loài người. Hiểu được mà không làm được, chấp thuận hoàn cảnh hiện hành mà tiến hóa! Càng quý thương dân tộc lại càng đau khổ. Lắm lúc phải nhìn nhận chỉ có Trời cứu mà thôi!

Ông Tám tu cho đến ngày nay đã chứng kiến không biết bao nhiêu cảnh đau thương của nhân gian lân la cho đến nay và ước mong mọi người chung tiến khai triển tâm linh tạo dựng hòa bình cho mặt đất an vui đúng theo luật sinh tồn của phần hồn ở cõi bên kia. Nhưng bản chất tham dâm của con người càng ngày càng gia tăng, cuối cùng phải ôm lấy sự hận thù vô lý mà tự phá hủy phần hồn trong chiều hướng tham dâm, tự làm mất căn bản đạo đức của Trời Đất đã và đang ban chiếu hăng ngày.

Nhật Quang Phật và Nguyệt Quang Phật phục vụ vạn linh không ngừng nghỉ. Lúa gạo hoa quả vạn vật đều được hỗ trợ như nhau. Chúng ta đang có một thể xác tự động đi đứng ngồi nằm, tâm thức phát triển tự do hòa hợp cùng Trời Đất qua sự hô hấp tự nhiên của mỗi thể xác trong định luật hóa hóa sanh sanh của Trời Đất. Con là người hiểu biết nhiều về điều này nhưng vẫn bó tay trước giờ lâm chung của bệnh nhân. Sự sống của con người cần rất nhiều yếu tố: có khoa học vật chất và có khoa học huyền bí thì mới kèm chế được sự tham dâm có thể hủy hoại tâm thân mà không hay.

Trí ý thiếu sáng suốt, tâm linh không phát triển sẽ tạo khổ cho chung. Đối với những hình ảnh và chương trình của con đã đề ra, nên đề nghị với chánh phủ hiện hành trình bày từ giai đoạn một giữa Liên Hiệp Quốc, may ra kịp thời xây dựng và cứu khổ những nơi thiếu thốn trong xứ. Có chương trình tốt mà không tiền thì không sao thực hiện được.

Về phần ông Tám thì chỉ có thể phụ giúp phương pháp tu thiền cho nam phụ lão ấu tùy nghi thực hành để giảm bớt sự bơ vơ trong tâm thức, và thấy rõ tình Trời

*dững mãnh tu tiến, giảm bớt tham sân. Tham vì sợ
nghèo, tham vì sợ đói, quên mất lãnh vực tâm linh, phá
vỡ hàng rào chơn lý của Trời Đất, tạo cảnh mê tín dị
đoan, đã nghèo lại phân vân không lối thoát. Nếu thực
hành phương pháp của ông Tám đã và đang hành là khử
trước lưu thanh thì dân sẽ biết đường hướng giải thoát
và dững mãnh hành triển, quốc thái dân an, mọi người
tự cứu, ảnh hưởng quần sanh trong giai đoạn nguy biến
này. Xã hội cùng tu cùng tiến tạo hòa khí cho chung,
bình an vô sự!*

*Cuối cùng con người hiểu là ta đang sống chung với
Trời, Đất, và Đạo — tức là hành pháp đạt tới sự quân
bình của nội tâm, xây dựng đại sự chung, tha thứ và
thương yêu, xây dựng tốt cho các giới cùng tu cùng tiến,
ảnh hưởng nhân loại bất phân màu da chủng tộc. Phạt
Pháp vô biên, từ bi hỷ xả, tiến trình tốt đẹp và phong
phú.*

Chúc con vui tiến trong tinh thần xây dựng.

Lương Sĩ Hằng

PHÁP

Marseilles, ngày 27 tháng 10 năm 1997

Kính thưa Thầy,

*Con tên là LTB 66 tuổi. Thưa Thầy, con được người
bạn cho mượn cuốn Thượng Đế Giảng Chơn Lý (Tôi
Tâm Đạo 7); ngày trước mỗi khi con khổ con khóc lóc*

và oán trách ông Trời đã sanh ra con mà để con khổ quá vậy, khi đọc cuốn sách này nhiều chỗ con đã khóc thương cho Cha Trời đã vì chúng con mà khổ: khi con khổ tức là Cha khổ, con tìm địa chỉ chỗ làm ra sách của Vô Vi ở tại Mỹ. Con viết thư đến địa chỉ đó nhưng thư bị trả về vì Hội đã dời đi chỗ khác.

Thời gian sau em một người bạn cho con địa chỉ nhà in Vô Vi tại Mỹ, con viết thư xin kinh sách thì được anh Đoàn Khải Minh gửi kinh sách cho con và những lời chỉ dẫn. Thưa Thầy, con bắt đầu hành theo Pháp Lý Vô Vi từ ngày 13 tháng 10 năm 1994 tới nay đã được 3 năm. Cuộc đời con khổ lắm Thầy ơi, người chồng nào cũng ở với con 5 năm hoặc 7 năm rồi người ta cũng bỏ con để một mình con làm nuôi 7 đứa con. Người chồng sau cùng cũng bỏ con từ 1974 đến 1992 mới gặp lại.

Chồng con hiện nay cũng chết rồi Thầy ơi, chúng con hẹn gặp nhau tại Bangkok để cùng về Việt Nam. Mới về Việt Nam được 4 ngày thì ông bắt đầu đau tim, con dục đi bác sĩ ông không chịu, bệnh càng nặng, con năn nỉ mãi mới vào nhà thương, nằm nhà thương 20 ngày bệnh bớt người ta cho về nhưng sáng hôm sau 7 giờ 30 đau tim nặng, chồng con đau liên miên lẫn lộn từ 7:30 đến 5 giờ chiều, ông đang nằm chợt vùng dậy nói với con: “anh không thở được” ba lần, rồi nằm vật ra đi luôn. Thầy ơi, con chết điếng cả người; con không ngờ rằng ông chết. Một người ngoại quốc Mỹ chết ở Việt Nam vào thời buổi này biết bao nhiêu khó khăn về giấy tờ thủ tục, ông chết tại nhà thương mà công an đêm tối đến tìm con để điều tra xem có ai đầu độc chồng con và có thể giải phẫu tử thi để tìm ra nguyên nhân cái chết. Con phải dùng lời êm dịu khéo trình bày với họ và đưa

phong bì tiền nhờ họ giúp cho dừng giải phẫu và làm giấy tờ để thiêu chôn con và xin Toà Đại Sứ Mỹ cho phép vì chôn con là Thiếu Tá quân đội Mỹ.

Thưa Thầy, chồng con cũng già rồi, sanh ngày 1 tháng 8 năm 1923 tại Mỹ, chết ngày 27 tháng 11 năm 1996. Có điều tội nghiệp là chồng con không biết tu để sửa mình mà chỉ có chạy theo tình và danh lợi. Con nhớ lời Thầy nói: “người không tu, chết cũng như con chó chết vậy.” Thầy có giảng: “gần xác chết bị mất điểu” nhưng con không làm thế nào được, mỗi ngày con phải đến nhà xác thăm ông một lần cho tròn bốn phận một người vợ, một người bạn đối với ông, con cũng buồn và thương ông. Mỗi đêm sau khi nguyện con cầu xin Thượng Đế cho linh hồn ông được siêu thoát, con cầu được 100 ngày.

Thưa Thầy, bây giờ thỉnh thoảng con chợt nghĩ đến chồng con thì trong lòng con tự dưng thấy giận ông không muốn nghĩ đến ông nữa. Con nhớ lời Thầy giảng: “không nên để sự oán giận ở trong lòng, phải tha thứ và thương yêu.” Con hiểu nên mỗi lần xảy ra như vậy, con ăn năn sám hối. Con đã cố gắng gần cả năm rồi thì chỉ bớt đi chứ chưa trừ diệt hẳn, con cũng biết ông chết rồi còn giận làm chi nữa. Xin Thầy từ bi chỉ cách cho con diệt trừ sự giận hờn với chồng con.

Hồi năm 1993 mẹ con mới mất, con chưa tu theo Vô Vi, đêm tối con ra ban công nhìn xuống đường, núi đồi cô quạnh lòng con buồn khổ vô cùng, mẹ con mới mất, chồng con thì đối xử tệ bạc với con. Nhưng sau một thời gian con hành theo Pháp Lý Vô Vi chừng 5 tháng sau, cũng ban đêm con ra ban công nhìn xuống đường, núi đồi vẫn thanh vắng nhưng lòng con cảm thấy một sự êm

đêm, có một niềm an ủi về làm con vui và không còn thấy buồn tủi bơ vơ nữa. Con cũng thấy lạ và con tự kiểm điểm tìm hiểu tại sao có được sự vui này và Thầy ơi, con đã tìm ra đáp số là từ ngày con hành theo Pháp Lý Vô Vi của Thầy, con bớt được sự buồn khổ giận hờn, con ít bị cảm cúm và bệnh như hồi trước và trong lòng con có một niềm tin ở Pháp Lý Vô Vi của Thầy.

Thưa Thầy, con già rồi mới tìm thấy đúng đường để tu, con sanh 7 đứa con, con lại có bệnh ở xương sống nên sức khỏe kém nên con ngồi lâu không được. Con ngồi thiền lưng thẳng từ 30 hoặc 40 phút, nên con cố gắng niệm Lục Tự Di Đà.

Thưa Thầy, con chưa có ấn chứng gì hết, nhưng con biết từ ngày con hành theo Pháp Lý Vô Vi thì lòng con không còn phiền não nữa. Tham con cũng hết từ lâu rồi, sân và si thì 10 phần đã hết 7. Đời sống hàng ngày con có nhiều tiêu nhiều, có ít thì tiêu ít, con thấy tâm rất thanh thản không lo lắng buồn phiền. Hiện nay con đã hưu trí, mỗi năm con về Việt Nam ở 6 tháng tránh mùa đông vì khi trời lạnh con hay bị đau lưng. Ở Việt Nam con cũng sống giản dị nên dư được chút ít tiền, con cũng học theo gương của Thầy cứu khổ ban vui giúp cho những người nghèo. Khi giúp cho người lòng con cảm thấy rất vui hoặc con giúp vốn cho họ để họ tự buôn bán kiếm sống. Thưa Thầy \$100.00 cũng làm vốn được, có người chỉ cần \$10.00 họ cũng làm được nổi chè ra chợ bán kiếm sống qua ngày. Đồng bào mình nghèo lắm Thầy ơi.

Con có vài điều xin Thầy chỉ dạy cho con:

1) 12 giờ đêm con: Nguyễn, Soi Hôn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên. Mỗi lần riêng về Thiên con chỉ Thiên từ

30 cho tới 40 phút lưng con thẳng. Con không ngồi được vì con đau khớp xương. Sáu giờ sáng con: Nguyễn, Soi Hồn, Pháp Luân Chiếu Minh, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên.

2) Ban ngày khi có thì giờ con niệm Nam... Mô..... A..... Di.... Đà..... Phật....., ý niệm ngân dài như Thầy niệm trong băng cassette. Còn lúc làm việc, nấu ăn, tắm giặt, vv.... thì con vẫn ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật nhưng ngắn gọn, con xin thỉnh ý Thầy nên niệm ngân dài hay ngắn gọn?

3) Gần 12 giờ đêm gần tới giờ Thiên thì trên đầu con diễn rút mạnh?

4) Hồi còn trẻ con vì hoàn cảnh đã phá thai nhiều lần, con biết là có tội nặng xin Thầy minh giải cho con?

Thưa Thầy, khoảng tháng 9/1996 Thiên Ca Paris, con từ Marseilles đi Paris mong được nhìn thấy Thầy, khi tan hát con ra chờ Thầy đi ngang qua, con chấp tay nói lạy Thầy, tuy giây phút ngắn ngủi nhưng con cũng rất vui mừng là đã nhìn thấy Thầy và lạy Thầy. Cha Mẹ con sinh ra con, nhưng Thầy là người đã dẫn con vào đường đạo để con tìm về nguồn cội. Con xin cố gắng tu để khỏi phụ công ơn của Đức Tổ Sư và của Đức Thầy. Xin Thầy nhận cho tấm lòng thành kính quý yêu của con gửi đến Đức Thầy.

Cầu xin Thượng Đế ban cho Thầy được nhiều sức khỏe, tâm thân an lạc trong những ngày còn tại thế. Con xin Thầy tha lỗi cho con vì thơ con viết quá dài làm mất thời giờ của đức Thầy. Con xin phép gửi đến Đức Thầy ít tờ coupon để Thầy viết thơ gửi tới các bạn đạo. Xin Thầy ban cho con vài lời ân huệ để khuyến khích con trên đường tu học.

Con kính lạy Thầy,
LTB

San Jose, ngày 21 tháng 11 năm 1997

B con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 27/10/97, được biết con có duyên lành thực hành pháp lý được 3 năm. Con đã cảm thức được đời là tạm: học khổ, học sướng rồi cũng sẽ ra đi với hai bàn tay không. Tình tiền duyên nghiệp cũng sẽ về không. Nay con chịu niệm Phật và chịu tu là tương lai phần hồn của con sẽ được sung sướng nơi Tiên giới, cuộc sống tâm linh an vui và thanh tịnh. Tình đời đen bạc và tạm đều nằm trong luật nhân quả của tội tham dâm. Nay con đã được học tình đời đen bạc, lại được tu thì mới thật sự đời đạo song tu, dẫn thân trong khổ và tự giải khổ và lo âu. Con trì niệm Phật và tu thiền thì sẽ khai mở huyền bí của nội tâm. Thực hành đứng đắn sẽ tự cứu mình và ảnh hưởng những người kế tiếp.

HÀNH TRÌNH

66 năm sống ở trường đời
Vui buồn lẫn lộn khó thời dựng xây
Tham dâm học hỏi hàng ngày
Nuôi buồn nuôi khổ dịp may ngõ ngàng
Lắm khi rơi lụy đôi hàng

Biết mình loạn động chẳng bàn được chi
Tự mình giải bỏ sân si
Bằng lòng dứt khoát tâm thì mới an
Từ đời qua đạo chuyển sang
Tùy tâm khai triển tùy dàng mà đi
Tự mình tái xét nghĩ suy
Quá trình động loạn cũng vì lòng tham
Sửa mình tiến hoá chẳng lằm
Nay đà thức giác diệt tham tiến lần
Lên la cực khổ từ tầng
Trong không mà có lần lần được tu
Sửa mình giải tỏa khờ ngu
Giải phân đời đạo trùng tu hoài hoài
Chơn tâm có sẵn thanh đài
Quý yêu Trời Phật tiến hoài không ngưng
Dù cho thiên hạ người dưng
Cùng chung xây dựng cùng đường khai tâm
Biết Cha nguyên lý mừng thầm
Tâm đường tiến hóa chẳng lằm chẳng sai
Công phu luyện đạo hằng ngày
Dững hành tu tiến lập đài thanh cao
Lui về thực chất về mau
Cảnh Trời Thiên Quốc trước sau đạt thành
Mong con tiến hóa giới thanh
Thành tâm tu luyện đạt nhanh hơn người
Chúc con tiến hóa nghĩ ngơi
Hương về Thiên Quốc đời đời dựng xây

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

BH, ngày 7 tháng 2 năm 1998

Kính gửi Ông Tám thân thương,

Đầu năm mới con kính chúc ông Tám nhiều sức khỏe, trường thọ để dìu dắt chúng con tu tiến. Con xin lỗi ông Tám con không gọi bằng Thầy như những người bên đó, để nhớ lại thời ông Tám còn ở Việt Nam. Chúng con rất là vui sướng, mà bây giờ không biết chừng nào mới được gặp ông Tám. Lúc ông Tám đi rồi con không biết gì hết, con tưởng ông Tám còn ở BL nên mua thuốc đi thăm ông Tám thì anh Long nói để ảnh gọi dùm chứ không cho đi gặp ông Tám. Con và chị L đến nhà ông Tám, ở đó nói ông Tám đi rồi, con không tin, mới chạy lại nhà chị N để hỏi thăm, chạy tới chạy lui mấy lần cũng không gặp, mà lại nhà chị N thì đâu có được vô nhà, phải ngồi núp ở ngoài trước đợi, vì nếu vô nhà anh của chị N chửi tụi con, nói tụi con rủ chị N đi vượt biên, ổng uống rượu say chửi tụi con quá trời, chờ mãi hết xe đò chúng con phải đi thất thểu như người mất hồn (ông Tám thấy tội nghiệp tụi con ghê chưa?) Sau đó con có viết cho ông Tám hai lá thư đều không được trả lời, lúc đó bà PY trả lời thư từ cho Thầy, cho nên con buồn lắm. Lúc đó anh L lên nhà con giảng đạo, nhưng con bắt được anh L làm chuyện không tốt trên gác nên con nói tránh là công an lúc này khó lắm, thôi anh đừng tới nữa (bắt đầu ảnh nói xấu con là lúc này MS nó bỏ tu rồi cho nên không cần tới nhà nó nữa), nhưng con không dám nói chuyện này với ai hết, vì

sợ nói ra những người mới tu sẽ mất niềm tin, vì vậy con cũng bị mất trốn luôn (con nói thiệt ông Tám đừng rầy con nhé). Lúc đang buồn bạn bè rủ con đi theo ông thầy uống nước lạnh đi thất, rồi cuộc rồi ông cũng bỏ xác, con nghĩ mà buồn chắc tại con không có duyên với đạo pháp, cho nên Thầy nào cũng bỏ con. Lâu lắm rồi bạn đạo không đến nhà con, tự nhiên ngày 2-9 vừa qua sinh nhật ông xã con (ông xã con đang bị bệnh nước vô phổi và tansion qua tim) ngay ngày hôm đó thì có hơn 20 bạn đạo các nơi ngòai thiên chung nhà anh L, xong rồi nói nhớ MS, tới thăm đi, nên con cho đó là cái duyên nhắc nhở chúng con trở lại Pháp Lý.

Từ nãy giờ lo kể lẽ làm nũng với Ông Tám một chút. Con đã gặp nhiều Thầy nhưng con thương ông Tám nhiều nhất mà cũng giận ông Tám nhiều nhất, vì viết thơ mà không được trả lời, mà đi sai đường ông Tám cũng không rầy la. Con giận là vì lúc đó con nghĩ ở nước ngoài mọi người đều đầy đủ vật chất lẫn tinh thần, còn ở đây con bị ngược lại nên lúc đó con buồn lắm, con nghĩ là ông Tám đã quên con rồi, con còn nhớ lúc ở trên lầu M N P, con có hỏi ông Tám khi nào ông Tám ở xa con nhắc ông Tám có biết không? Ông Tám nói: “Có, sao không biết!”

Vậy bây giờ con bắt đền ông Tám làm sao để con trở lại Pháp Lý cho tinh tấn thì con mới tin rằng ông Tám không quên con. Từ nãy giờ con làm nũng với ông Tám đó, chỉ vì nhớ ông Tám quá nên đặt viết xuống là viết lung tung, mong rằng ông Tám hiểu thấu lòng con, giúp con vượt qua lúc khó khăn này, giữ vững niềm tin.

Con mong sao gặp lại ông Tám ở Việt Nam một ngày gần đây. Con cầu chúc gia đình được an khang, ông Tám

sống trên trăm tuổi để điều dắt chúng con trên mọi lãnh vực. Thương ông Tám nhiều.

Con,

NTS

TB: rất mong được trả lời!

Thư trả lời của Thầy

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 7/2/98, được biết con nhờ giận buồn mà mới nhớ được ông Tám, hạ bút thổ thê cùng ông Tám đôi lời thắc mắc của nội tâm, vì sự tự ái chưa dứt bỏ được. Con đã có lòng nhớ thương đến ông Tám, nhưng không biết tội nghiệp ông Tám. Trong lúc đó, ông Tám làm việc ngày đêm, thư từ tràn ngập, bạn đạo tội nghiệp thay ông Tám trả lời cho con, vì ông Tám không rảnh.

Ngược lại con lại trách móc ông Tám và tự chạy theo đường lối khác, thay vì đường lối tự giải nghiệp tâm của ông Tám đã và đang hành. Mãi cho đến nay, ông Tám vẫn bình an và thẳng tiến theo con đường tu học sẵn có. Nhìn lại con, thì con đã bỏ bê chính con, chạy theo đường lối khác mà chính con đã tự chọn từ lúc đầu. Con lại càng tạo sự bơ vơ cho tâm thức của chính con. Có pháp không hành, có tâm không phát, tự giày xéo lấy chính mình. Đã khổ lại càng khổ thêm, bỏ quên nguyên lý tận độ sanh tồn của Trời Đất. Không hành pháp thì không phát triển huyền bí của nội tâm được. Nghiệp lực

của tình đời lồi cuốn làm càng ngày tâm thức lại càng lún sâu. Con đang có một thể xác vi diệu của Trời Đất đã ân ban hình thành. Con được sự phục vụ đầy đủ, có thanh khí điển của càn khôn vũ trụ, nâng niu và xây dựng cho con hàng ngày. Con có một thể xác tự động, nói năng nhìn thấy, đi đứng toàn là tự động, nhưng chỉ thiếu có thanh tịnh, không chịu thực hành một pháp khí trước lưu thanh, giải tiến tâm linh trong chiều tiến hoá của Trời Đất đã sẵn có, là một lầm lỗi nghịch thiên tạo loạn cho chính mình. Từ ngày ông Tám xa VN cho đến nay, một lòng không thay đổi. Ngày đêm niệm Phật, tự khai mở huyền bí của nội tâm, hướng về thanh tịnh, phục vụ mọi người ở xung quanh. Đến nay ông Tám vẫn khỏe mạnh.

Nhờ khoa học tân tiến, ông Tám mới có dịp phục vụ con ở giờ phút này, để cho con cảm thấy sự sống còn của tâm thức luôn luôn hằng hữu, ngược lại ô trược vô minh tham dâm tạo khổ, cuối cùng cũng sẽ tan rã như tuyết sương. Vạn sự trên đời là không, chỉ có tâm thức là vô sanh bất diệt mà thôi. Ông tu ông đắc là vậy. Người tu thiếu dứt khoát thì sẽ bị sự lồi cuốn của tình đời đen bạc và trách móc lẫn nhau mà thôi.

Nếu con cảm thức được phần hồn là vô sanh bất diệt thì con tái tục chung hành một đường lối của ông Tám đã và đang hành, thì con sẽ được tự cứu.

Ước mong con hướng về thanh tịnh và tự phát triển tâm từ bi mà tu. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Ngày 18 tháng 2 năm 1998

Kính thưa ông Tám,

Trước đây trong chiến tranh ở Việt Nam, vì sợ phải chết nên gia đình con có thỉnh mấy vị Thầy bùa lữ ban người Miên đến nhà con cho uống bùa phép và đồ hộ mạng gồm có: khăn bùa, ngải rùng, nanh heo, dây cà tha, mang trong người dùng để tránh nạn tai. Thời gian sau, con được biết Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp của Ông Tư và Ông Tám, con có tập một thời gian nhưng mỗi ngày công phu đều bị ảnh hưởng của bùa ngải công phá, khó hành được pháp thiện, tức giận con đem tất cả các bùa ngải trên đổ xăng vô đốt, tức thời bị điển (Thần Hồ) nhập vào xác. Sau đó con đã đến nhà ông Tám lúc đó ở Chợ Lớn để nhờ cứu hộ. Ông Tám đã bảo về nhà ngưng Thiên, chỉ niệm Lục Tự Di Đà và làm Pháp Luân nằm trong vòng 6 tháng mới được thiện lại.

Kính thưa ông Tám, nhờ sự chỉ dạy trên, giờ con đã được thanh nhẹ, con vô cùng biết ơn ông Tám. Sẵn đây, con có vài thắc mắc nhỏ về vấn đề tu học. Kính xin ông Tám giải đáp cho:

1) Lúc chưa theo Pháp Lý con cân nặng 45 ký, bây giờ con đã lên được 60 kg, tâm lý vững vàng, sinh lý khỏe mạnh. Con tuổi trẻ không ham danh lợi, mà chỉ thích tình thì phải làm sao?

2) Gần đây có rất nhiều bạn đạo ở nước ngoài về Việt Nam nói rằng Việt Nam quá trước, sau khi về phải

mất một thời gian thanh lọc mới lấy lại điển. Thưa ông Tám, như vậy chúng con đang ở đây hằng ngày phải sống trong trược thì sẽ ra sao?

3) Ngày xưa, lúc ở Việt nam, ông Tám có dạy chỉ cần một câu kinh, một bài thơ là có thể tu đắc đạo. Sao bây giờ các bạn đạo nước ngoài nói rằng ông Tám dạy lại phải cần có nhiều kinh sách, bài giảng mới, nghe và xem băng hình và sinh hoạt Mục Bé Tám qua tuần báo Vô Vi LED, cùng đeo huy hiệu Vô Vi thì mới có cơ hội tiến theo đà tiến văn minh của Phật Pháp. Chúng con ở Việt Nam làm sao có được tài liệu trên.

Rất mong được ông Tám hồi âm.

Con,
ĐVH

Manila, ngày 27 tháng 3 năm 1998

H con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 18/2/98 được biết con đã vượt qua sự ràng buộc của âm binh bùa phép. Nay con còn dính lúu tình cảm ô trược, hại thân xác. Con cần thật tâm hướng về thanh tịnh, phát triển tâm linh thì mới vượt khỏi cái vòng lẩn quẩn của nghiệp duyên, mà hướng thẳng về thanh tịnh, dứt khoát tu tiến, thì tương lai phần hồn sẽ được cứu rỗi. Mỗi mỗi đều do công thực hành và dứt khoát của chính con, mới giải

quyết được trận đồ tâm linh đang bị bao vây bởi sự tham dục.

Chúng con đang sống trong một xứ tràn đầy điện năng của vũ trụ ban chiếu, vậy các con phải dứt khoát tu tiến thì mới có cơ hội hội nhập với thanh quang của trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ mà tiến hoá. Tu thì phải dứt khoát, nhiên hậu mới có cơ hội đạt tới sự thanh nhẹ, hướng về thanh tịnh, thì mới có cơ hội sống trong ánh sáng vô cùng tận của đại bi. Trước hay thanh là do ta mà thôi. Dứt khoát thì từ trước sẽ trở về thanh. Nếu không dứt khoát thì thanh sẽ trở về trước; thiên đàng địa ngục do tâm là vậy. Nghiêm luật của trời đất hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa tới cõi vô sanh bất diệt. Hiểu được nguyên lý này thì sẽ an tâm tu bất cứ ở nơi nào.

Tại VN, hiện tại tài liệu tu học đều đầy đủ. Mục Bé Tám nhắc nhở hàng tuần để cho mọi người tự thức và tránh sự ngu ý lái sai đạo pháp. Phù hiệu đeo trước ngực cũng đều là nhắc nhở tâm thức phải tu đúng đường lối, hòa hợp với càn khôn vũ trụ Nhật Quang Phật và Nguyệt Quang Phật đều tận độ đầy đủ cho người VN hướng về sự thanh nhẹ, tận độ mà tu tiến. Chỉ sợ thiếu tâm thành thật, chứ không sợ thiếu tài liệu. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp giúp cho hành giả tự khai triển trực giác, mà tự học kinh vô tự trong chu trình tiến hoá. Tu là giải nghiệp tâm, chứ không phải tu để so đo từ chút. Mỗi người đều có sự nhìn thấy, nghe hiểu, nói năng động tịnh, toàn là tự động, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Không thiếu một món gì, chỉ có thiếu tu thì khó giải sự ô trước của nội tâm mà thôi.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

CÂU HỎI

Kính thưa Thầy, có một bạn đạo kiểm soát Pháp Luân Thường Chuyển cho những bạn đạo khác, một tay để phía sau ót và một tay để ở bụng hành giả đó, để xem diễn lên xuống. Làm như vậy có đúng hay không?

Manila, ngày 27 tháng 3 năm 1998

V con,

Muốn kiểm soát Pháp Luân Thường Chuyển để tay nơi bụng, xem hơi hít vô có bị gián đoạn hay là không? Cần kiểm soát hơi thở hành giả làm đúng thì sẽ có diễn phát triển ngay trung tim bộ đầu xuất phát đi lên. Chỉ cần để tay nơi bụng để kiểm soát là đủ rồi, không cần để tay sau ót. Hành giả làm đúng, tự động luồng điện sẽ xuất phát từ trung tim bộ đầu hòa hợp với điện năng của càn khôn vũ trụ mà tiến hoá. Hành giả là người tự thấy rõ hơn ai hết. Không nên nghe lời người không hành, phê bình diễn là sai. Có hành có cảm thức mới là đúng. Vị trí của hành giả là tự tiến tự đạt mà thôi. Đó là luật

quân bình của Trời Đất. Không cho và không mượn được.

Lương Sĩ Hằng

T, ngày 11 tháng 1 năm 1998

Kính thưa Thầy,

Trước tiên con có vài lời thăm Thầy, sau là những thắc mắc con rất mong được Thầy dạy bảo đặng con tự giải lấy.

Cách đây 3 năm rưỡi, con đã biết được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp qua một người bạn làm cùng sở. Từ đó con đã thực hành không đều đặn trong một thời gian. Con đã không nghiên cứu kỹ lưỡng trước khi thực tập cũng như đã không nghe băng giảng của Thầy nhiều, cho nên con đã đi sai đường lối hành Pháp Lý để rồi hậu quả con đã gặt hái là bị cái cảm giác nhột nhột tại dương vật và hậu môn rất là khó chịu! Đặc biệt nhất là lúc con nói chuyện với bất cứ người nào thì cảm giác quái ác đó lại xảy ra tại dương vật hoặc là hậu môn. Từ đó con cố gắng thực hành siêng năng hơn, thêm vào đó con cũng đã tự thanh lọc và súc ruột nhiều lần nhưng đâu lại vào đó. Con sợ rằng nếu cứ tiếp tục súc ruột mỗi tuần trong một thời gian nữa thì bộ ruột sẽ yếu đi thêm. Con rất tha thiết mong Thầy giúp con để giải đi cái cảm giác khó chịu ấy.

Câu mong Thầy được an khang mãi mãi.

Kính thương,
NL

Manila, ngày 27 tháng 3 năm 1998

L con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 11/1/98 được biết con đã tự hành sai, hướng hạ thay vì hướng thượng. Trong cơ tạng của chúng ta cấu thành bởi luồng điển tinh vi của càn khôn vũ trụ hình thành. Tu là phải giữ tâm hướng thượng, hiểu rõ nguyên lý của Trời Đất, đã và đang nâng niu và xây dựng phần hồn tiến hoá. Không nên hướng ngoại, gây tham tạo dục cho chính mình, thì luồng điển tim, gan, thận đều loạn xạ, mất trật tự. Muốn khôi phục tốt thì phải thành tâm hướng về Đấng Di Đà mà niệm Phật triền miên như vậy thì huyền bí nội tâm sẽ được khai mở lớn rộng mà tiến hoá. Đời là con đường eo hẹp, đạo là con đường lớn rộng, hư không đại định cũng do sự thành tâm của hành giả thì mới đạt được. Nếu ngược lại thì sẽ tạo động cho mình, và không có lối thoát.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Lynnwood, ngày 5 tháng 3 năm 1998

Kính Thầy,

Con kính vài dòng thăm hỏi sức khỏe đức Thầy, con đã bỏ bút mực hơn 20 năm nay, giờ viết lách thật khó khăn. Cảm viết lên là cảm thấy vẫn cùn ý tận. Con cố gắng viết vài dòng thành kính tri ân Thầy, anh Trần Bá Trường, anh Vương Tấn Phong, quý anh chị trong ban tổ chức đại hội Hội Tu Tâm Linh Las Vegas, 1997 tại MGM vừa qua đã đóng góp hình thành đại hội và để con được duyên may tham dự lần đầu tiên những ngày Tết Vô Vi trên mảnh đất tạm dung này.

Con đã biết Vô Vi từ lâu nhưng năm qua là lần đầu tiên con được tham dự Tết Vô Vi thật huy hoàng, thật xúc động, nước mắt cũng rơi nhiều. Con thường tự nhủ: tu là việc khó nhứt trên đời, nhưng tu Vô Vi lại ngàn lần khó hơn.

Nội hai chữ nhịn nhục của Thầy dạy, con đã lọt đài không biết bao nhiêu lần, nhưng Thầy cũng đã dạy tự tu tự tiến, thâm tu thâm tiến, tiến được một chút là mừng một chút và hy vọng sẽ tiến lên thêm nữa để không phụ lòng Thầy giảng dạy.

Dự đại hội, con bị một cái shock lớn khi anh LNC hành tội Thầy (xin lỗi là con dùng chữ hành tội). Cố gắng giữ thanh tịnh nhưng con biết điện lực con không có, nên thôi hãy để những dòng lệ chảy trên đôi má. Thầy đã minh giải khóc tức là giải được phần nào

ngiệp tâm. Cám ơn Thầy và cũng cám ơn anh LNC đã giúp cho con một phần nào giải được tâm nghiệp.

Về nhà con lại bị một cái shock nữa, nặng hơn búa tạ. Khi đọc được lá thư của NT trên LED Weekly. Một lần nữa, đôi dòng lệ lại rơi, và một lần nữa lại thành kính cảm ơn Thầy đã phải cam chịu mọi sỉ nhục bất cứ từ đâu đến, để giúp con phần nào giải được tâm nghiệp và thắm thía tận tâm can: Có nhục thì mới có đủ nước mắt chan cơm qua ngày, ngày ngày khó qua, ngày ngày vẫn qua.

Người ta thường nói: Cười là tiếng khóc khô không lệ, con xin viết ngược lại cho vui nghe Thầy: Khóc là tiếng cười ướt đầm lệ.

Kính chúc Thầy vui khỏe!

Con,
VTT

Manila, ngày 26 tháng 3 năm 1998

VTT con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/3/98, được biết con đã thấy rõ đường đi nước bước của tâm linh, cần nhịn nhục, lấy oán làm ân thì tâm thức mới được bừng sáng. Thầy đã mang một cái tội thương quý tâm linh và con người, lắm khi cũng phải bị ngược đãi thì Thầy mới có cơ hội tiến hóa về tâm linh trong thanh tịnh được. Anh LNC cũng là người tu và muốn mọi người sẽ

cùng tu, cho nên anh mới đào sâu nguyên lý thanh tịnh của mọi trường hợp để mà tự tu. Con đã cảm ơn anh LNC cùng Thầy, tức là con đã bắt đầu bước vào biên giới Phật Pháp mà tu. Chúc con tiếp tục vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Ngày 27 tháng 7 năm 1997

Ông Tám quý trọng,

Trước hết xin báo cáo lên Ông Tám tưởng: tôi đã nhận được món quà nặng ký (300USD) Ông Tám tặng nhân dịp Bát Tuần Khánh Nhật tôi — nhờ sự chuyển giao của anh N Đ H, Conshohocken PA, USA. Rất cảm động và tri ân tình thương Ông Tám dành cho tôi. Đã nhiều năm gia đình tôi lâm nạn— trải qua hoàn cảnh khó khăn vì biến cố... Ông Tám đã thương và tận tình giúp đỡ ủi an, nâng đỡ tinh thần, khuyến khích trui luyện, hướng thượng, tu thân tích đức mà không quên viện trợ, giúp đỡ bởi lẽ tiền bạc là đầy tớ hữu ích miễn đừng để nó làm chủ ta. Trong dịp này Ông Tám đã giúp gia đình tôi có phương tiện nở mày nở mặt với đời, mặc dù thất thế, hoàn cảnh khó khăn. Toàn gia xin chấp tay cảm tạ và tri ân Ông Tám.

Trong thượng và trung tuần tháng 7 tôi rất hoan hỷ và phấn khởi vì đã nhận được khá nhiều thư từ trong và ngoài nước (Hoa Kỳ và Pháp) gửi về chúc mừng Bát Tuần Khánh Nhật. Một số anh em thân tình và cựu học sinh trong nước trong đó có linh mục và Frères cũng nhã ý đến tặ xá chúc mừng, chia vui. Thật tấp nập, vui vẻ và thân mật, chân tình. Thật vinh dự và hạnh phúc cho tuổi già.

Đặc biệt hơn nữa, một phái đoàn đại diện các cựu học sinh Puginier, trò thầy cách vắng nhau ngàn cây số, từ 1954 đến nay, từ Hà Nội vào mang hoa và quà đến tận căn phòng nhỏ hẹp của tôi chúc mừng và tặng hoa quà với tình nghĩa chân thành đậm đà keo sơn, gắn trên hoa có 2 hàng chữ:

Kính chúc Bố sinh nhật thứ 80

Các cựu học sinh Puginier Hà Nội

Thật cảm động và khích lệ vì đây là một nhóm học sinh phải xa cách thầy vì thời thế từ 1954, vừa biết được tin và địa chỉ của thầy cũ, người mà anh em được gọi cách thân thương triu mến Bố. Nhờ cơ hội này mới rõ lòng người. Thân tình thay! Thật tình nghĩa và quý hóa. Thượng Đế vô cùng khôn ngoan và khéo léo. Chúng con xin tạ ơn Ngài.

Đôi dòng tâm sự chia vui xin gửi đến Ông Tám quý mến.

Trân trọng kính chào,

Nguyện cầu Ông Tám sức khỏe dồi dào và thu hoạch nhiều kết quả tốt đẹp trong sứ mệnh.

Thành tâm kính chúc,
NN

Atlantic City, ngày 14 tháng 8 năm 1997

Anh N mến,

Vui nhận được thơ anh tràn đầy nhựa sống hạnh phúc, đủ bao nhiêu năm dẫn thân phục vụ cấy thành hoa hạnh đức nghìn năm không héo; tin Chúa hành theo Chúa, dẫn thân phục vụ vô quái ngại, cũ mới như nhau không gì khác biệt, tình thương và đạo đức ươm nở trong tâm người tràn đầy sự xây dựng cần thiết. Cha là con, con là Cha vậy! Sống trong có có không không của Trời Đất đã sắp xếp, tiến hóa trong trật tự:

HOA TÌNH THƯƠNG

Đọc thơ lại nhớ tâm người
Vì người phục vụ sống tươi hòa bình
Chúa ban khúc nhạc tâm linh
Vô cùng tiến hóa chính mình tự tu
Không vì cảm dỗ tiền xu
Nhưng vì hậu thế tự tu độ hành
Tình thương ươm nở thật nhanh
Thầy trò chung hội đạt thanh đạt hòa
Sống trong nguyên lý đậm đà
Chúa ban tình đẹp chan hòa tình thương
Cùng chung phát triển dựa nương
Trong đời có đạo yêu thương hoài hoài

Thế gian chẳng có ai tài
Tự mình thức giấc tiến hoài không ngưng
Cảm thông nguyên lý từ từng
Dựng xây xây dựng khai tầng nở hoa
Sống trong nguyên lý thật thà
Thực hành tâm đạo vượt qua khổ nạn
Tự mình thức giấc bạc bàn
Đời là tạm cảnh bước sang đạo lành
Hướng Trời xây dựng đạt thanh
Tâm không xa cách tiến nhanh hơn người
Nghe qua tiếng khóc nụ cười
Âm thầm cảm động người người buồn vui
Tự mình thức giấc rèn trui
Vui hành tâm đạo an vui chơn hồn
Nằm trong nguyên lý sanh tồn
Nay tan mai tụ giữ hồn lo tu
Trong ngoài thế cảnh tiền xu
Có xuôi có ngược có vui độ hành
Nằm trong định luật hóa sanh
Học bài nhịn nhục chúc anh em hòa
Chung vui sống động một nhà
Cần khôn vũ trụ chan hòa tình thương
Khai thông tiến triển muôn đường
Giúp hồn tiến hóa yêu thương muôn loài
Tự mình thức giấc tự soi
Hồn là giống tốt tự noi giống lành
Trời ban thanh khí an thanh
Nhớ Trời tiến hoá vô sanh đời đời
Cảm thông nguyên lý không lời
Giữ phần siêu giác lập đời Tân Dân
Nay vui già đã góp phần

Mong người thức giấc cao tăng tự đi
Điều lành thế sự đã ghi
Quý thương Thượng Đế tâm thì giải mê
Chúc anh sớm trở lộn về
Quê xưa Thiên Quốc muôn bề an vui

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

T, ngày 10 tháng 9 năm 1997

Tôi tên NVT 74 tuổi, số 7 hẻm M, phường..., TP T, VN. Lời thành cầu phúc dâng Thầy, cầu cho gia quyến Thầy an khang trường thọ.

Kính thưa Thầy PLVV của Thầy ở VN chưa mở rộng, lòng người chưa hiểu biết nên họ khó tin, sự tu hành lắm điều trở ngại. Tôi có việc kính trình lên Thầy trước đây tôi ít muốn làm những chuyện lật vật của gia đình, nay tôi hành pháp Vô Vi gần hai năm, thân xác này không chịu ở không, ngày nào cũng tìm công chuyện làm phụ gia đình, không có làm buồn lắm, mặc dầu cái bả vai của tay trái đau ở bên trong mà không có sưng, có khi co dãn bị đau thốn khó chịu. Làm công chuyện chẻ củi chặt củi làm tối (?) ngày không sao, đau cũng hơn nửa năm mà chưa hết. Tôi có đi nhà thương nằm trị bệnh và đi bác sĩ ngoài có chụp hình rọi kiếng mà bác sĩ tìm không ra bệnh, không thấy triệu chứng gì, chích thuốc, uống thuốc

tây, thuốc tàu, thuốc Bắc thang, thuốc Nam chùa, thuốc này ngưng uống khác liên tục mỗi ngày bỏ thuốc, bỏ ngãi, đi sữa, thoa dầu nóng, thoa thuốc ai chỉ đâu làm đó mà vô hiệu quả.

Thưa Thầy đây có phải nghiệp quả phải trả cho hết không? Có lúc đau phải chống gậy, nhờ hành pháp Vô Vi và thể dục Vô Vi thường xuyên nên người tôi vẫn được khoẻ mạnh đi đứng bình thường bỏ gậy, bên ngoài người ta tưởng tôi không bệnh gì, nhưng bả vai còn đau chưa hết. Có phải hành pháp bụng lớn, ăn cơm ít lắm, có khi ăn buổi trưa, chiều tối không đói nên không ăn được, bụng lớn có hại gì cho bản thể không? Xin Thầy chỉ dạy.

Lòng thành kính mến thương Thầy,
NVT

Oroville ngày 7 tháng 11 năm 1997

Anh T,

Vui nhận được thơ anh đề ngày 10/9/97 được biết anh có tâm muốn tu Vô Vi để giải nghiệp thân.

Người tu Vô Vi thì phải ý thức rõ ràng. Toàn thân của chúng ta đều là điện năng của Trời Đất hình thành, nhân lành của Trời Đất, nhân, nhĩ, tử, thiệt, thân, ý cấu thành nghiệp lực bệnh hoạn đau nhức cũng do sự tham dâm từ nhiều năm tháng đã hình thành như ăn uống

thích khẩu, ăn gia vị quá nhiều, tạo acid cho cơ thể, sanh ra đau nhức... Vậy cho nên ăn uống thật nhạt, ít muối và đường thì gân không bị cứng và dễ bẻ. Nhiều người đến tuổi 74 thì đã bị bại, tìm thầy cứu chữa nhưng không xong. Nếu biết được chính mình đã thâu thập quá nhiều thì chỉ giải nó ra bằng đường ruột thì sẽ được yên. Ở ngoài này, có loại thuốc cây cỏ của Mỹ chế rất tốt và vệ sinh, chuyên về xúc ruột, gan thận, tế bào và thanh lọc, uống trong vòng một tháng thì mới xong một bộ. Uống xong thì sẽ thấy xác thân thanh nhẹ và rất dễ thiên, bụng nhỏ lại và khỏe mạnh. Một lần uống như vậy chỉ có tốn khoảng \$80 đô la Mỹ. Nếu anh cần thì có thể nhờ cô Bê mua hộ ở địa chỉ, USA.

Mỗi bốn tháng uống một lần thì sẽ ngừa được những bệnh nan y có thể xảy đến ở tương lai. Bụng lớn là do ăn nhai nhanh, thực phẩm không nát đều, tức là bộ răng không hợp tác với bộ tiêu hóa làm cho bụng lớn. Người VN thường cho đó là phước tướng, hại ngũ tạng mà không hay. Sự vận hành của nội tạng không điều hoà, vị trí của tim bị choáng. Có khi tim đập không đều, bệnh máu cao và tiểu đường, lá lách mệt mỏi. Cần thanh lọc thường xuyên thì bộ ruột sẽ nhỏ lại. Ăn chất xanh, rau nhiều trong buổi ăn, cần 75% rau xanh tạo ra diệp lục tố để hỗ trợ cho ruột và gan tốt, máu được lọc tốt.

Cuộc đời sống được bao năm
Xác tâm không hiểu khó khăn diễn hoài
Ăn vô đúc kết hằng ngày
Lưu thông tắc nghẽn dịp may tắt dần
Đạo đời khó tiến khó phân
Mỗi tầng gián đoạn khó cân tình người

Sống trong dở chết dở cười
Đời là tạm cảnh người người phải theo
Thở than than thở tạo nghề
Trí tâm không triển đeo theo bạc tiền
Tự mình tức tối tạo phiền
Bệnh căn tái diễn khó yên cõi lòng
Tự mình thức giấc cầu mong
Tự mình trị được giải xong nghiệp trần
Thức hồn tự xét tự phân
Đời là tạm cảnh tâm cần phải tu
Thực hành giải tỏa khờ ngu
Trí tâm là một an du thực hành
Sửa mình tiến hóa thật nhanh
Phần hồn là chánh hướng thanh đạt hòa
Cần khôn vũ trụ chung nhà
Thành tâm học hỏi chan hòa tình thương
Tự mình thức giấc mở đường
Qui y Phật Pháp yêu thương thực hành
Đường tu pháp lý sẵn dành
Tu tâm sửa tánh cạnh tranh chẳng còn
Đường tu sẵn có đường mòn
Thực hành là chánh chẳng còn si mê
Trí tâm khai triển trở về
Cần khôn Thiên Quốc mãi mê thực hành
Chiều sâu nguyên lý đạt thanh
Từ bi rộng mở các ngành đạt thông
Thực hành định luật hóa công
Thiên cơ biến chuyển một lòng tự tu
Vía hồn thanh nhẹ giao du
Bồng lai thắng cảnh tâm tu cảm hòa
Tâm tu phát triển gần xa

Cùng chung dẫn tiến cùng hòa tiến lên
Qui y pháp giới đạo nền
Tự quên loạn động giữ bền bỉ tu
Đời là lệ thuộc tiền xu
Tham lam bực nhọc tạo ngu tạo khờ
Thực hành giải tỏa tâm mờ
Chiều sâu rộng mở bờ vợ chẳng còn
Tự mình thức giác nỉ non
Tâm tu dứt khoát chẳng còn si mê
Thành tâm tu tiến tự về
Quê xưa Thiên Quốc muôn bề êm xuôi
Tự mình thực hiện rèn trui
Vía hồn thanh nhẹ an vui tiến hành
Quý thương một kiếp hóa sanh
Đến từ không giới hướng thanh trở về
Hồn vui cảm động muôn bề
Chúc anh tu tiến tự về đến nơi.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Khánh Hội, ngày 6 tháng 1 năm 1997

Thầy kính thương,
Thầy ơi!

Sao con khổ quá, vì không còn biết than với ai, nên
mạo muội than với Thầy. Thầy ơi! Từ nhỏ con có cha

mẹ, nhưng coi như không, được dì chị nuôi nấng, nhưng con sống thật khổ sở và chịu nhiều khổ nhục. Con nuôi ý thoát ly vì mặc cảm, ấy tưởng lớn sẽ tự mình tìm hạnh phúc, dù đời con gái chỉ được một lần hạnh phúc là vu qui. Con chấp nhận theo người ta và mang ý “ củi tre dễ nấu, chồng xấu dễ xài”. Nhưng con đã lầm, con lại bị áp chế và khinh thường. Con không dám trốn, vì nghĩ nợ của mình, sợ gặp người khác còn tệ hơn. Thầy ơi! Đời con may mắn gặp pháp giải thoát của Thầy, và chồng con cũng cùng con bước theo pháp, nhưng nghiệp của anh ấy nhẹ hơn, có lẽ anh ấy là đàn ông. Con cố gắng tu, ngày ngày phải đi bộ tiếp xúc hàng ngàn người, chịu sự nhục nhã, đầu lụy năn nỉ. Từng tờ vé số lời không bao nhiêu, nước mắt cứ rơi, bán vé số thì ít, bán nước mắt thì nhiều, có khi còn bị người ta gạt mất hàng trăm ngàn, con tự nghĩ có lẽ kiếp xưa con gạt lừa quá nhiều nên kiếp này con ráng vui để trả. Rồi nợ lại tăng lên, nợ mẹ, nợ con. Có khi con xin anh ấy 10 ngàn, anh ấy cũng nhần, con tủi thân lắm. Có khi con có tiền, anh ấy hỏi là con đưa liền, không quan trọng tiền bạc, tại sao là bài học của con.

Thầy ơi! Nợ chỉ làm con khổ một phần, còn nhục nhã, liêm sỉ làm con khổ muôn phần. Vé số con bán không lời bao nhiêu, mà người ta sàm sỡ, bốc lột làm con nghẹn ngào chua xót, nhưng phải cắn răng chịu, sợ chiều bán không hết phải ôm lại, mà ôm lại thì có bao giờ trúng số đâu, dù trong lòng cũng có ham trúng số trả nợ lắm.

Thầy kính thương! Đã bao lần con viết thư cho Thầy, tâm sự với Thầy, nhưng con thương Thầy quá, Thầy đã già, sức khỏe không bao nhiêu mà bận bịu hết người này

đến người khác, nên con viết rồi lại xé bỏ đi. Con ráng tu và tâm sự bằng nước mắt với Thầy lúc ngồi thiền. Những lúc ấy con cảm thấy tâm hồn với đi sự đau khổ. Nhưng lắm khi con thật nản chí. Sao tu hoài mà nghiệp tâm không dứt, có lẽ kiếp trước con ác lắm, thôi kệ, bỏ liều coi giòng đời đưa đẩy về đâu, rồi nhìn Thầy Tám cười vô tư, nhưng nghiêm khắc, như an ủi mà cảnh cáo, con lại xóa ngay ý nghĩ đại đột ấy. Thầy ơi! Thầy là ánh sáng soi đường, là nguồn an ủi duy nhất cho cuộc đời khốn nạn của con, dù chưa bao giờ được gặp mặt Thầy. Nhưng nếu Cha Trời không cho con gặp pháp này con sẽ chết không có ngày tái sinh, Thầy nên cố giữ gìn sức khỏe, đừng bỏ con ra đi. Dù biết Thầy không xa các con, nhưng vẫn muốn có Thầy ở thực tại và ước nằm trong vòng tay yêu thương của Thầy. Con khóc thật nhiều, dù hữu vi cũng được, vì con sợ cái nghiệp quả nặng nề của con, không thể gặp Thầy trong cảnh Vô Vi. Con đã gần lụn bại ý chí dù hằng ngày con công phu thật nhiều so với khả năng hiện có của chính con. Thầy đừng buồn, đừng bỏ một tội hồn đau khổ đang oằn oại trong cảnh trần gian ô trược này, con xin Thầy hãy chính thức nhìn nhận con là đệ tử, và cho con xin vài hàng chữ, hay gửi qua anh H ở X. Nếu Thầy viết về nhà thì chồng con sẽ buồn vì con là người đàn bà không tốt, chỉ biết nói xấu chồng, không biết nỗi khổ của người khác, không chấp nhận cái nghiệp của mình, cái sai không sửa mà cứ đem cái "ta" mình lên cao quá. Thầy ơi, chỉ có Thầy thay thế cha mẹ con và dạy dỗ cho con. Con xin hứa sẽ ráng sửa mình, ráng buông bỏ và niệm Phật nhiều hơn, để khỏi làm phiền Thầy. Con sẽ dựa vào lòng từ bi hỷ xả và tình thương của Thầy để làm đà tiến trong lúc gian nan.

Con xin cảm ơn Thầy.

*Con,
TTNP*

San José, ngày 21/11/97

NP con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 6/11/97 được biết con đang ngập lặn trong tình đời đen bạc, con lại nhận thức được giá trị của chữ “Tham” khổng lồ mà nơn sinh đang mang và gặp phải sự kích động và phản động của tình đời đen bạc, xin từ xu từ các của đời. Tu thời xây dựng và cảm thức từ ly từ tí của Trời Đất đã hình thành. Con đã biết được kiếp trước thiếu tu thì kiếp này phải chịu một cuộc sống vất vả và không có ngày mai. Nước mắt chan cơm thì mới thấm thía cuộc sống và mưu sinh là gì? Con nhìn kỹ mặt Trời lúc nào cũng thanh nhẹ và sáng choang, gọi là Nhật Quang Phật đang tận độ quần sanh. Người đời tạo nghiệp vì tham mà thôi. Muốn giải nghiệp thì phải trì tâm niệm Phật, khai triển huyền bí của nội tâm, thì mới cảm thức được lãnh vực rất cần thiết cho cuộc sống. Hằng ngày con gặp được nhiều người thương mến hơn tùy hạnh đức tu niệm của chính con. Tâm hướng về Trời Phật mà hành sự trong có có không không, xây dựng tâm linh mà tiến hóa.

PLVVKHHBPP có một không hai tại mặt đất này,

thật sự cứu độ quần sanh, ai thực hành sẽ đắc. Có cơ hội hành khổ thì sẽ có cơ hội tự về bến giác, càng thấm thía sẽ càng dễ buông bỏ hơn. Sự suy tư và tranh chấp đều giả ảo không thật, ngược lại chỉ hại tâm thân mà thôi.

VÉ SỐ

*Mỗi người một số rõ ràng
Vui trong tham dực bàng hoàng nội tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Bình tâm học hỏi tái tâm chơn như
Vô sanh ướm nở nụ cười
Trời ban tình đẹp người người dựng xây
Dù cho thế sự đổi thay
Trì tâm niệm Phật dịp may vẫn còn
Tâm linh sẵn có đường mòn
Sửa mình tiến hóa chẳng còn si mê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Sống còn bê trễ lại chê tình Trời
Tu tâm sửa tánh hợp thời.
Quý yêu muôn loại tự rời tham sân
Chiều sâu tâm đạo tiến lần
Quân bình tự thức ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Chịu tu tự cứu đổi thay thế tình
Luận đi xét lại cả mình
Tình Trời cao quý đẹp xinh hơn người
Lời vàng quý ngọc rưới tươi
Giúp con tiến hóa nụ cười quang khai
Tham dâm chẳng tiến khổ hoài
Trì tâm tu luyện lập đài thanh cao
Vạn linh chung sống muôn màu*

Cùng chung phát triển cùng tàu sửa tu
Vía hồn thanh nhẹ gạo du
Cảm thông thắng cảnh tự tu đạt thành
Thực hành khai triển tiến hành
Dày công tu luyện các ngành đạt thông
Năm trong định luật hóa công
Sanh trụ hoại diệt nổi vòng cảm giao
Tu hành kẻ trước người sau
Chung nhau học hỏi kết tàu dựng xây
Sống đời hoàn cảnh là Thầy
Nay đây mai đó vui vầy cảm giao
Thực hành phát triển đổi trao
Qui về một mối trước sau dung hòa
Chúc con tiến hóa thật thà
Tu tâm sửa tánh chan hòa tình thương

Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Burke, ngày 4 tháng 5 năm 1998

Kính thưa Thầy

Con là NN là một bạn đạo thuộc thiên đường Hồng Bính Hoàng. Từ khi được sự giảng dạy của Thầy con đã hiểu được phần nào sự tội lỗi của chính mình để sửa đổi. Trong thời gian tu học để sửa đổi con cứ bị khảo đảo thường xuyên trong gia đình, có phải con làm điều gì không đúng hay là nghiệp quả của con phải trả? Như

những bức thư trước con có kể rõ hoàn cảnh gia đình của con để Thầy am hiểu và nhờ đức độ lượng của Thầy giảng cho con biết phận sự của mình để con cố gắng vượt qua mọi hoàn cảnh khó khăn. Sau thời gian tu sửa tưởng rằng mọi việc trong gia đình ảnh hưởng đến con cái biết lỗi lầm làm lúc trước mà sửa đổi nhưng không ngờ một sự việc xảy ra giống như trước, có phải là một sự thử thách cho con lần nữa hay không? Hay là tại chỗ ở của con vọng động làm cản trở cho mình trên bước đường tu học? Nay con xin thầy soi rõ chỉ dẫn cho con, con nên làm thế nào?

- Một là con dọn đi nơi khác, bán bỏ căn nhà vọng động này.

- Hai là con cứ ở và cố gắng tu sửa hơn lần lần để cho tâm mình không động. Nhưng con xin nói rõ hơn là sức khoẻ của con không được mạnh mẽ lắm. Con không biết con có còn đứng vững nữa hay không, nhờ Thầy soi sáng cho con.

- Ba là con bán và dọn đi nơi khác thì con xin Thầy chuyển dùm cho con được mọi việc suông sẻ.

Con có đôi lời tâm sự cùng Thầy mong được sự giáo huấn của Thầy để cho tâm hồn con được ổn định để tiếp tục học hỏi trên đường tu học. Thành thật cảm ơn Thầy để tâm đọc những lời tâm sự của con. Kính chúc Thầy tâm thân an Khang mãi mãi để giảng huấn những lời Thầy cho chúng con sửa đổi tâm để theo con đường Thầy đã đi và đang đi.

Kính bái Thầy.

Con,
NN

Thư hồi âm của Thầy

N con,

Thầy vui nhận được thư con, được biết con đã tự tạo sự rắc rối cho chính con rất nhiều. Nếu con quyết tâm theo đường lối của Thầy, thì phải tự dứt khoát buông bỏ tất cả những sự thắc mắc của nội tâm, nhịn nhục tối đa, nhiên hậu mới xây dựng được từ trường căn bản của chính con. Niệm Phật đều đặn, tự khai mở huyền bí của nội tâm thì mới nhận thấy được sự sai lầm của chính mình mà bằng lòng sửa tiến. Không nên đổ lỗi cho bất cứ ai.

Nhịn nhục là sẽ khôi phục và thăng hoa tốt đẹp, hoà hợp với nguyên lý sanh tồn. Chúng ta tu phải nghĩ về phần hồn, sẽ có cơ hội dự nơi cõi vô sanh bất diệt thì mọi việc tự nó sẽ ổn định theo chiều hướng sanh trụ hoại diệt và hồi sinh của Trời Đất. Người thực hành PLVVKHHBPP là tự khai triển nhân điển sẵn có của chính mình, hoà hợp với cả càn khôn vũ trụ, thật tâm hướng về thanh tịnh mà tu thì mới cảm thấy vạn sự trên đời là không. Chẳng có gì phải lưu luyến cả, dứt khoát tu tiến thì sẽ dứt khoát chủ kiến của chính mình, thức hoá đồng của con sẽ được khai mở, nụ cười tinh vi của Trời Đất sẽ hình thành và tận độ trong nội tâm của con. Tương lai con đi đến đâu cũng sẽ tận độ đến đó. Mọi

người sẽ cùng vui với con và sưởi ấm lòng con trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên.

Hiện tại con đang mặc một chiếc áo trên xác thân cũng từ một sự dày công của người khác đã cố gắng hiến cho con. Vậy con nên hòa hợp với nguyên lý của Trời Đất mà hành sự. Sự dũng mãnh của con không có hoang phí, và sẽ đem lại sự tốt tươi cho gia cang, sẽ vượt khỏi tầng số mê tín dị đoan mà tự khai triển trực giác của chính mình, mới thật là người tu Vô Vi.

Những gì Thầy đã phân giải cho con, tức là Thầy đã và đang làm, không bao giờ nói chuyện mà không thực hành. Nếu con bằng lòng tu sửa, thì noi gương Thầy mà hành sự, tương lai phần hồn của con sẽ được vinh quang và vui khỏe. Chúc con hướng về thanh tịnh mà tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Montréal.

Kính thưa Ông Tám,

Trong Mục Bé Tám LED Weekly tuần rồi có câu hỏi về Thiên Địa Nhơn. Trong ba cõi Thiên Địa Nhơn:

- 1- Địa là đất hay là địa ngục?
- 2- Thiên là trời hay là thiên đàng?
- 3- Cõi âm và cõi dương nằm ở đâu trong ba cõi Thiên

Địa Nhơn?

4- Chim bay trên trời có phải thuộc cõi Thiên? Khỉ mèò đi dưới đất và cá lội dưới nước có phải thuộc cõi Địa (vì thú vật không thuộc cõi Nhơn)?

Xin Ông Tám giải thích dùm con. Cám ơn Ông Tám.

HCN

HC con,

Thiên Địa Nhơn nằm ngay trong người con. Xác là đất, tức là địa, phối hợp hình thành nhân tốt, từ điển âm và dương hình thành. Thiên là hiệp khí cùng Trời Đất, khối óc con người có một không hai là vậy. Con càng ngày càng lớn, con sẽ thấy sự nâng niu của Trời Đất đã ban hành cho con từ lúc chào đời cho đến nay, tức là dưỡng khí con đang hít.

Qua phương pháp công phu, Pháp Luân Thường Chuyển, đêm đêm con thực hiện Pháp Luân Thường Chuyển hiệp khí cùng Trời Đất, thì huệ tâm con sẽ được khai, tức là con sẽ hiểu rõ chiều sâu của cuộc sống ở hiện tại và tương lai, đều do nguyên khí của Trời Đất hỗ trợ hình thành.

Chúng ta tu đạt tới thanh tịnh, phần hồn rời khỏi thể xác thì sẽ hiểu được nguyên lý sanh tồn của Thiên Địa Nhân, thu gọn và phát triển đến vô cùng.

Đã nói xác là Địa, hồn là Thiên thì con người và loài thú đều liên hệ với Trời Đất, nơi nào không khí

*trong lành thì người dân sẽ được khoẻ, cảm thú đều vui
hòa ca hát, khai triển nhịp độ của tranh trời, văn sĩ mới
có cơ hội ca tụng sự thanh cao của Trời Đất.*

Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Ngày 3 tháng 3 năm 1998

Kính ông Tám,

*Tình cờ qua một người bạn nên con biết được Pháp
Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đã hơn 6 tháng.
Hôm nay mượn thơ thay lời gửi đến ông Tám cầu chúc
cho ông Tám cùng tất cả các bạn đạo khắp thế giới được
an mạnh.*

Lương duyên đã đến lúc hay chưa?

Sĩ diện trong con, con vẫn còn

Hằng mong sẽ sửa tâm sửa tánh

Người ta sửa dễ, con thì khó

Đã cố nhưng sao vẫn khó thành

Giúp người nhưng vẫn còn suy tính

Con phải làm sao để đạt thành?

Kính,

NTTX

Thư hồi âm của Thầy

TX,

Thầy vui nhận được bài thơ của con, được biết tâm tư con muốn xây dựng cho chính con và cho tất cả ở tương lai. Muốn thực hành và đạt tới kết quả tốt lành thì phải tự khai triển căn bản của Trời Đất đã giao phó cho con, tức là thể xác và khối óc. Qua kinh nghiệm của hành giả Vô Vi tức là phải sửa tiến chính mình trước nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp, chứ không phải ôm đường lối của người khác mà chính mình không có khả năng, tức là thiếu sự phát triển nguyên năng sẵn có từ đời lần đạo của chính mình, thì không bao giờ thành đạo.

Người tu Pháp Lý Vô Vi áp dụng nguyên khí của Trời Đất khai triển tâm thân và khối óc, nhiên hậu sẽ phục vụ quần sanh vô quái ngại, làm như không làm, tinh thần phục vụ không gián đoạn thì mới thực thi đúng đường lối sở nguyện của hành giả tràn đầy từ tâm trong tinh thần xây dựng.

Chúc con vui tiến thực hành trong thanh tịnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

TP, ngày 22 tháng 3 năm 1998

Kính thưa đức Thầy,

Hôm nay con xin mạn phép kính trình lên Thầy vài câu hỏi, kính xin Thầy giải đáp đùm con:

1. Khi tu đến một giai đoạn nào đó, các lỗ chơn lông của ta khai mở thì ta cần phải tắm nước nóng (ấm), bởi vì ta tắm nước lạnh, hàn khí sẽ xâm nhập các lỗ chơn lông làm cho ta bị râm nhức mình mẩy, như bị trúng nước và cảm - điều này đúng không? Và nếu vậy thì ta phải tắm nước nóng đến giai đoạn nào mới thôi và có thể tắm lại nước lạnh như trước?
2. Tại sao có một số người tu một thời gian được kha khá lại hay bận tâm đến việc Thiên Cơ, chuyện Long Hoa Hội, chuyện Tận thế, có phải vì họ bị kẹt ở tầng số Thánh Giới hoặc Địa Tiên? Vậy làm thế nào để tránh hoặc vượt qua những vướng kẹt này?
3. Có bạn đạo nói tu theo PLVVKHHBPP có 4 cấp tiến hoá, cấp 4 là mở huệ, xuất hồn tức là đặc pháp (cấp Thiên Tiên), điều này đúng hay không xin Thầy minh giải?
4. Có bạn đạo lại nói khi anh ấy hướng tâm về Thầy cầu xin và thỉnh nguyện một điều gì thì chỉ một chập sau đó anh ấy nghe giữa tam tinh (nơi sẽ mở huệ nhãn) của anh ấy sẽ giựt giựt mấy cái, anh ấy nói đó là Thầy đã phúc đáp ưng thuận việc cầu xin của mình, điều này có đúng không? Theo con hiểu, nếu nói vậy nhờ con mà nó cũng đến và giựt giựt cho

mấy cái là nguy rồi, vì anh ấy sẽ bị gạt; bởi vì anh ấy dựa vào hình thức hữu vi mà suy đoán, chứ không phải trực nhận và hiểu bằng tâm linh điển giới. Kính xin Thầy cho ý kiến?

5. Cấp Tiên, Phật có thể hoà đồng và ảnh hưởng được ma, quỷ không? Nếu có ai đó (tự xưng) đã đạt đến trình độ cao cỡ Tiên, Phật mà vẫn chưa thể hoà cảm và ảnh hưởng được Ma, Quỷ thì có phải tại Ma, Quỷ quá nặng trước hay tại vì Tiên, Phật đó tu quá thanh cao?

Vì trình độ của con vẫn còn kém cõi, nên con không dám khẳng định những điều nêu trên, vậy kính xin Thầy vui lòng minh giải để con được sáng tỏ và an tâm tu học. Kính cảm ơn Thầy.

Kính chúc Thầy luôn khỏe và sống lâu để dìu dắt chúng con và tận độ quần sanh nơi trần hạ.

Con kính bái,

VM

Thư hồi âm của Thầy

VM con,

1. Nước nóng làm mở lỗ chân lông. Nước lạnh đóng lỗ chơn lông. Sự nước lạnh tức là tim yếu. Thực hành PLVVKHHBPP thì tận dụng nguyên khí của Trời Đất

mà khai mở ngũ kinh, ngũ tạng, thì sẽ không sợ trúng gió hay là ngộ nước nữa. Hằng ngày tu thiền đứng đắn, nguyên khí của trời đất tràn ngập cơ tạng, cần tắm rửa sạch sẽ, quý nước chứ không có sợ nước. Pháp Luân Thường Chuyển thực thi đứng đắn chỉ có mặt tươi mắt sáng mà thôi, không sợ nước thì mới thật sự yêu nước, biết áp dụng nguyên khí của Trời Đất thì sẽ dẫn máu huyết lưu thông. Nguyên khí tim gan thận sẽ được điều hoà.

2. Tại vì họ đọc sách quá nhiều, thu hút văn chương vô trách nhiệm, diễn tả thiên cơ, không trúng, như kỳ vùa rồi thiên ca ở Úc Châu, tiên tri Vô Vi cũng đoán sai. Chúng ta thành tâm tu học, cần khai triển trực giác, thực hành chứ không áp dụng lý thuyết vô trách nhiệm.
3. Điều này muốn biết rõ, xin hỏi người thực hành, xem gia cang họ có yên ổn không? Nếu gia cang bất yên ổn, tham ăn bệnh nhiều mà làm tiên tri thì trật lất. Rất dễ hiểu, và rất dễ đo lường tiên Phật tại thế gian - giả hay xạo đến mấy độ ta cũng biết, nếu chúng ta thành tâm khai triển trực giác. Muốn thử rõ ràng, thế gian có chỗ thử. Nhà tiên tri và nhà tử vi đoán được thì chúng ta hãy thử mời họ vô casino thử một trận xem sao?
4. Vậy con đã hiểu được rồi, chỉ có người khai triển trực giác thì mới minh chánh được.
5. Ma quỷ phát xuất từ bộ ruột hôi thối, ăn nhiều ôn thối, tà khí dâng lên, thì ma quỷ rất dễ nhập xác.

Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

X, ngày 31 tháng 1 năm 1997

Kính gửi Thầy,

Nhân dịp đi X gặp H., con có vài hàng gửi qua thăm Thầy. Thầy ở Úc sức khỏe Thầy hợp khí hậu mát mẻ như Thầy đã kể cho tụi con nghe qua điện đàm.

Thưa Thầy, vừa qua con có nhận được thư Thầy từ Pattaya gửi về, con rất mừng đọc những lời thanh nhẹ, nghe Thầy dạy sự tu học đứng đắn, chúng con vô cùng mang ơn Thầy đã giúp cho tụi con từ đời lẫn đạo, chúng con rất nhớ thương Thầy, nhờ Thầy con ráng cố gắng tu để mong có ngày được hội ngộ cùng Thầy.

Con có vài hàng gửi thăm Thầy, chúc Thầy sống mãi với chúng con. Con mong được tin Thầy hồi âm cho con. Nếu nhận được thư Thầy con vui lắm.

Con của Thầy,

NTT

B, ngày 01 tháng 01 năm 1997

Thầy thương,

Hôm nay con có gặp được anh H. từ Úc về và sắp qua. Con có vài lời kính thăm hỏi sức khỏe của Thầy. Con có nhận được thư Thầy gửi về, lời Thầy thanh nhẹ vắng vắng trong tâm thức con. Con nhớ Thầy lắm và rất mong được tương ngộ Thầy.

Thầy ơi, kính xin Thầy chuyển cho con được đi du lịch thăm má con. Thầy chuyển cho má con thu xếp lo giấy tờ du lịch qua M. để con kịp gặp Thầy khi Thầy về A. Con kính thăm Thầy. Thầy hồi âm cho con nha Thầy.

Con,
TVH

Sydney, ngày 10 tháng 2 năm 1997

T. và H. con,

Thầy vui nhận được thư của chúng con ao ước được gắn liền với Thầy như lúc Thầy còn ở bên nhà. Chúng ta đã có cơ hội tương ngộ với nhau bằng xương bằng thịt, nay đã thay đổi, kẻ ở người đi, không sao tránh khỏi sự nhớ nhung và mến tiếc.

Con ơi, ở đời này có sinh, có diệt, có trụ, có tan. Đó là luật vô thường của Trời Đất đã và đang giáo dục con người. Cố gắng nắm lấy cơ hội mình có thể có được, thực hành đúng đắn để dừng tiến phần hồn, dừng mãnh giải tiến trong cơn khổ nạn, dù tỵu hay là tan, đường lối rành mạch của Thượng Đế đã cho, chúng con học và hiểu được trong thực hành. Vậy chúng ta nên dày công tiếp tục thực hành. đêm tu sửa để giải tỏa những niềm nhớ nhung và hướng về một đường - nguyên lý của Trời Đất mà hành sự.

Đời này chỉ có một không hai, tức là tâm thức của

mọi hành giả tại mặt đất này, cần tu, cần hiểu, cần tiến, đó là chánh giác. Chúng ta dù xa nhau nhưng mà chịu sửa mình, đó là sẽ qui về trật tự của Trời Đất chung tiến chung hành. Đêm đêm từ trường tốt đẹp phải giao cảm trong giờ thiền. Con nên vui, vui lên vì rất hiếm có cơ hội tái ngộ chung bằng lời văn thấm thía giữa đôi bên, hiểu nhau và thương nhớ nhau - điều cao quý nhất Thượng Đế đã ân ban cho chúng ta. Mọi người hướng tâm về thanh tịnh, dũng mãnh thực hành, bước qua những sự nhung nhớt cũng như khổ ải của trần gian, ước mong được ngày tái hội, là điều duy nhất. Hiện tại hằng tuần chúng con cũng được nghe qua những gì Thầy thổ lộ với tất cả bạn đạo khắp năm châu.

Trước kia Thầy ở quê nhà đã thường nói với các con "Gặp Thầy nên tu đi, nên cố gắng tu đi, rồi một ngày nào chúng ta xa nhau, chúng ta mới khai triển được cái vốn chơn thức của chính mình mà tiến." Ngày hôm nay đã thể hiện ra rồi thì chúng ta cần những gì? Cần sự thực hành để tự cứu tâm thức của chính mình chung sống hòa bình với tất cả càn khôn vũ trụ, tuy xa mà gần. Nếu không thực hành đứng đắn thì tuy gần mà xa. Tôi đang sống trên mảnh đất của Trời ban, Thầy cũng vậy, chúng ta chung hành trên mặt đất của Thượng Đế, chúng ta chung thấu thập nguyên khí của càn khôn vũ trụ, tình yêu thương vô tận của Ngài, đêm đêm để tự tu, sửa tâm thân, là một cơ hội cuối cùng trong đời chúng ta. Không quên nhau, nếu chúng ta dầy công thực hành thì không bao giờ quên nhau; ngược lại chúng ta xây dựng cho nhau trong khổ cảnh và lúc tương hội. Thầy luôn luôn ở gần chúng con, nhưng chúng con nào hiểu được, tại sao? Tại vì sự thanh nhẹ của chúng con đã vắng mất, nếu

chúng con nuôi dưỡng lại tinh thần xa xưa thì sẽ khôi phục sự thanh nhẹ, thanh tịnh đó mà tương hội với Thầy; đó là chánh giác thật sự, trong có mà không, trong không mà có. Hiểu được nguyên lý này, cuộc sống chúng ta lúc nào cũng an vui, Thầy đã tương hội, ôm nhau trong thốn thức và xây dựng. Từ ngày xa các con thấy Thầy làm những việc gì? Làm những việc quần sanh cần thiết, Thầy thực hành mấy chục năm trời ở xứ người, cô thân độc mã. Ngày nay hội tụ được mấy anh chị em hiểu được mình là ai? Nhiệm vụ là cái gì?

Như các con hiện tại là phải hiểu lấy con, chứ con tu mà không hiểu lấy con là tu sai, tu bên ngoài, không đi bên trong. Tu bên trong là hiểu lấy bên trong. Tu bên trong là hiểu lấy chính mình và thấy rõ khả năng của chính mình trong chu trình tiến hóa đã và đang hành. Hướng về thanh tịnh mà tu thì mình thấy rõ gốc gác của Trời Đất dung hòa giải tiến từ giờ phút khắc, đem lại cho tâm thân an lạc của hành giả khổ công thực hành.

Cặp mắt phàm, lỗ tai phàm, lưỡi phàm của con đã dẫn con đi một giai đoạn, tự tạo khổ và lo âu cho chính mình. Con đang nếm, hành và thấy, vậy ngày nay chúng ta cần hành rốt ráo để tâm thức hội nhập trong thanh quang của Thượng Đế thì chúng ta có sự sống riêng biệt, không bị loạn trong nghiệp duyên nữa. Đi tới chỗ sống mà không sống, vui mà không vui, buồn mà không buồn, nói mà không nói, lúc đó con mới thấy giá trị của thanh tịnh và con hòa hợp với thanh tịnh thì việc làm của con lúc nào cũng cao cả. Chúng ta thoát được mới sống cho tất cả mọi người, xây dựng cho chính mình là thương yêu và ảnh hưởng cho những người kế tiếp. Hằng ngày hằng đêm con đang hưởng nguyên khí của Trời Đất, khai triển

kinh vô tự, trực giác trong tâm thức của chính con là điều cần thiết để quán thông và gỡ nạn tai cho chính mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng được người kế tiếp.

Những lời Thầy nói trên đây là sự thật, chính Thầy đã hành và đã đạt. Ngày hôm nay Thầy mới có cơ duyên tỏ thể cùng các con, mong các con hãy nắm tay, ý thức và thực hành cho đến đích, nhiên hậu các con là Thầy. Đó là sự tương ngộ chung vui hòa bình bất diệt trong tâm thức của chính chúng con. Không cần có Thầy, nhưng lúc nào Thầy cũng trong con. Các con phải hiểu điều này, con mới thật sự là người tu Vô Vi, con sẽ hội nhập trong ánh sáng vô cùng của Thiên Giới, đó là chứng minh con đang trên đường về nguồn cội, sống trong thể xác Tiểu Thiên Địa, nhưng mà không bao giờ có sự động, không bao giờ có sự khổ, không bao giờ có sự thiếu thốn, chung vui hòa bình với cả Trời Đất, vạn linh đồng nhất, thăng hoa tiến hóa rõ rệt.

Con thấy rằng Thầy làm việc rất nhiều, nửa đêm nửa hôm dậy để tỏ thể cùng các con trong xây dựng, niềm tin yêu của chúng ta không bao giờ biến mất, giữ lấy thanh tịnh mà thực hành; có có không không là chuyện trước mắt tạm bợ, tâm thức lúc nào lúc nào cũng điều hòa trong thanh tịnh, xây dựng.

Đầu năm mới Thầy gửi lời chúc các con vui càng vui, và hiểu được khả năng sẵn có, có thể thực hành đến đích. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

D, ngày 3 tháng 4 năm 1997

Kính gửi Đức Thầy,

Trước hết con xin kính gửi lời chúc sức khỏe đến Thầy, con mạo muội viết thư này cho Thầy lần đầu tiên, nên cũng rất sợ, không biết có bị Thầy rầy la không? Vợ chồng con đang ở VN. Chồng con theo pháp tu VVKHHB đã lâu, riêng con chỉ mới tập được 7 tháng nay thôi. Lúc trước, con ngồi Soi Hôn, rồi thử Pháp Luân hay bị nháy mũi. Con có hỏi Thầy qua điện thoại, lúc Thầy ở Úc, Thầy có dạy bảo con phải uống nước chanh lúc sáng sớm. Nay con đã theo lời Thầy chỉ bảo và đã hết nháy mũi trong lúc ngồi công phu. Nhưng sao con ngồi được ít quá và khó tập trung, con kính mong Thầy chỉ bảo cho con. Ban ngày con cũng bận thì giờ mua bán và dạy dỗ ba đứa con của con, phải la hét nhắc nhở chúng nó nhiều. Con có nghe lời Thầy giảng trong băng “khẩu khai thân khí tán”. Có phải vì lo cho con cái nhiều mà đêm con không tập trung được không? Con rất kính mong Thầy dạy cho con.

Cuối thư con kính chào Thầy, con xin kính gửi lời thăm Thầy được mạnh khỏe mãi mãi. Con kính thư.

Con,

K

Atlantic City, ngày 29/10/97

K con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 3/4/97 được biết vợ chồng con đồng thực hành PLVVKHHBPP. Có con là nghiệp lực lôi cuốn hằng ngày. Rầy la các con cũng nằm trong nguyên lý tình thương và đạo đức. Mục đích muốn con cái mau khôn lớn, và tránh sự ngỗ nghịch đối với cha mẹ.

Ngày nay con đang đứng vào vị trí hiền thê và hiền mẫu, bằng lòng tu để sửa chữa tánh hư tật xấu của chính con. Trì tâm niệm Phật, tự cứu và ân độ các con là nhiệm vụ thiêng liêng sẵn có trong con. Người mẹ hiền phải dùng diệu pháp dìu dắt các con. Con càng ngỗ nghịch thì mẹ phải càng nhịn để xây dựng các con, bằng lòng từ của người mẹ, âu yếm giáo dục các con qua phương tiện tu học sẵn có. Con đang hành pháp thì phải siêng năng co lưng răng kệ răng, niệm Phật thì tương lai sẽ bớt la rầy các con, gia đình sẽ được đầm ấm hơn. Con của con từ tinh của chồng con và máu của con đã hình thành cơ thể duyên dáng tốt đẹp của Trời Đất đã an bài. Mỗi đứa mỗi tánh khác nhau, làm mẹ phải chịu đựng và xây dựng tương lai cho các con, buôn bán dành dụm nuôi các con cho đến lúc trưởng thành, không than phiền, tức là nhịn nhục trong xây dựng, chỉ có niệm Phật là một linh dược thần hiệu nhất. Khai mở trí ý trở về với chơn không hòa hợp với chấn động của càn khôn vũ trụ mà hành triển tâm linh càng ngày càng thức giác sự sai lầm của chính mình mà tu sửa. Nhiệm vụ của người mẹ hiền rất quan trọng trong gia đình, bằng lòng nhịn nhục

mà tu tiến, thì phước cho gia cang trong lúc sanh tiền. Lúc chết, phần hồn sẽ được thanh nhẹ và nhàn hạ hơn.

Con đang đứng trong vị trí đời đạo song tu, cần niệm Phật nhiều, bớt nói năng nhiều điều bất chánh, như rầy la những chuyện không cần thiết. Mẹ hiền phải biết nhịn nhục và phân giải cho các con hiểu và hành thì mọi việc sẽ tốt đẹp, sẽ tạo được hòa khí cho gia cang yên ổn. Cha con, chồng vợ sống trong nhịp sống cần thiết là xây dựng cho phần hồn tiến hóa ở kỳ tới. Chung sống thương yêu và hòa bình, nhờ làm Pháp Luân Thường Chuyển đều, thì trí tâm sẽ được khai mở và ổn định. Cơ tạng sẽ được điều hòa và khỏe mạnh, phục vụ gia cang tốt, hiệp cùng Trời Đất mà tu. Vạn sự khởi đầu nan, từ từ rõ sự sai lầm của chính con mà tu sửa.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Ngày 4 tháng 4 năm 1998

Kính thưa Ông Tám,

Hôm nay con viết lá thư này kính trình lên Ông Tám một sự việc đáng buồn đã xảy ra cho Pháp Lý Vô Vi tại quê nhà Việt Nam. Số là cuối tháng vừa qua, tờ báo An Ninh Trong Nước của Hà Nội đã đăng một bài báo đã kích Ông Tám và thiền pháp Vô Vi rất là thậm tệ và sai lệch sự thật. Cũng chính vì vậy mà T/Đ cũng phải đóng

cửa, tạm ngừng sinh hoạt sau hơn nửa năm (từ 8/97) sống lại. Vậy là ước ao phát triển Pháp Lý Vô Vi ở quê nhà đã không được như mọi người tu đã nghĩ, sự khó khăn và thử thách vẫn còn nhiều trước mắt. Anh em đã phải tạm chia tay nhau một lần nữa và lui về trong qui ẩn, tiếp tục tự âm thầm tu tiến như thừơ nào.

Mong ước cao đẹp thiện lành của đa số các bạn đạo lâu năm ở quê nhà phút chốc lại tan biến theo mây khói, mọi người có lẽ rất đau lòng vì không thể phổ biến thiền Vô Vi sớm hơn năm 2000, đúng là không thể cãi lại luật Trời (hình như ông Tám và bác SL cũng có nói PLVV chỉ thật sự mở cửa phổ truyền sau năm 2000).

Con viết thư này kính trình lên để ông Tám được rõ thêm. Kính xin ông Tám ban cho con và các bạn ở quê nhà đôi lời dạy khuyên thiết thực.

Con xin chân thành đội ơn ông Tám. Kính chúc ông Tám luôn khỏe để điều độ chúng con và tận độ quần sanh trong thời hạ ngươn nhiều hỗn loạn này.

Con kính bái,
VP.

Thư hồi âm của Thầy

VP con,

Người tu chơn không cần rủ ren, nhưng chỉ thực hành để hoà hợp với nguyên khí của Trời Đất, khỏi cần

xin giấy phép của ai hết, khỏi phải tốn tiền. Chẳng có một ai có thể chặn đứng nguyên khí của Trời Đất ở mặt đất này. Mọi người còn nguyên khí của Trời Đất, tức là còn tu được. Nó không phải là mảnh giấy hay chiếc xe tăng, sợ người ta đốt phá. Đạo là một tâm thức siêu diệu hoà hợp cùng Trời Đất, chứ không phải miếng bánh, khoe khoang rồi dấu cất.

Chúng ta là người tu Vô Vi, nếu quyết tâm tu sửa cho chính mình để tiến hoá thì chẳng mịch lòng bất cứ ai, tự xây dựng đức nhịn nhục tối đa. Cảm ơn lời pha dèm từ ngoại cảnh, lấy oán làm ân, càng ngày càng xây dựng tốt hơn. Giá trị của sự thâm tu thâm tiến là nhịn nhục tối đa. Thời nào Tiên Phật cũng cần sự nhịn nhục nhiên hậu mới tu đắc. Vô Vi càng ngày người càng đông, thành thật cảm ơn sự quảng cáo không công của mọi người đã đóng góp.

Chúng ta là người tu Vô Vi đang ở trong đường lối tiến hoá đến vô sanh bất diệt, thì lúc nào chúng ta cũng ổn định tu tiến cả, không ôm chấp những sự không cần thiết, và tự xây dựng sự cần thiết trong chu trình tiến hóa mà thôi. Bạn với ông Trời mới thật là bạn, bạn với người đời chỉ có xảo trá và tạo tham dâm mà thôi.

Vậy các con nên thanh tịnh để chiến thắng mọi nghịch cảnh có thể phá rối nội tâm của chúng ta.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

N, ngày 30 tháng 1 năm 1997

Kính gửi Đức Thầy,

Con không biết viết thế nào cho Đức Thầy vì cầm đến giấy thì con có cảm giác là Đức Thầy biết hết rồi, con có viết là chỉ vì lòng tham của con còn!

Chú H về VN đã giúp đỡ chúng con rất nhiều, đã khám bệnh một số bạn đạo chúng con. Nhất là con, bệnh nhiều lắm! Vì con ở giòng sông đen Thầy ạ! Ngày con mới đến thì nước sông trong xanh, đến bây giờ thì nước sông đen kịt như nước cống, mà con thì chưa có phương tiện để đi. Nhớ năm xưa Thầy cho con bài thơ mà hai câu cuối bài là:

“Thiên cơ quá đổi nhiệm mầu

Giam hồn nơi cảnh có đầu có đuôi”

Đúng với hoàn cảnh của con hiện tại, luật nhân quả mà con phải chấp nhận thôi! Thầy ơi! Con có cảm giác là Thầy đã chuyển chú H đến với chúng con, một người mà chúng con cần phải học tánh khiêm nhường, điềm đạm! Dù làm việc nhiều vì các bạn đạo bao vây chờ khám bệnh, chú ấy vẫn vui vẻ dịu dàng không để lộ nét mệt mỏi. Chỉ tiếc thời gian quá ít, chúng con không có thì giờ đàm đạo cùng nhau. Thầy ơi! Chúng con rất nhớ Thầy! Chúng con chỉ còn biết cố gắng tu để được gần Thầy, tùy theo trình độ của mỗi người. Riêng con thì nặng nề quá Thầy ạ! Con có một bạn đạo cho một mẻ dai “Lục Tự Di Đà” mà Thầy đã ban ân điển, con đeo mới có hai ngày, nó đen như chì! Nhìn mẻ dai, con có

cảm giác căn cơ con quá nặng, quá khứ tội lỗi quá nhiều. Tuy biết đạo, biết Thầy, hai mươi mấy năm con tu hành trì trệ quá, ngu si và chậm mở trí, nên lúc nào cũng như người bắt đầu tu. Nhớ lại những ngày chưa tu PLVV, nếu chậm gặp Thầy, con đã khủng điên rồi. Như vậy con cũng tiến theo trình độ của con thôi.

Con xin dừng viết, viết nữa, con sẽ viết lung tung Thầy xem mệt. Thầy có thì giờ Thầy viết vài chữ cho con đỡ nhớ, nếu bận con không dám, vì con đang tập tánh hồn nhiên và tự nhiên để hoàn thành một điều ao ước trên bước đường tu học, v... v...

Kính chúc Thầy mạnh khỏe, trẻ mãi không già!

Kính thư,
Con, NTL

Sydney, ngày 10 tháng 02, năm 1997

L con,

Thầy vui nhận được thư con nhắc nhở lúc con tương ngộ Thầy với con tại quê nhà. Chúng ta có duyên mới gặp nhau, người thực hành ảnh hưởng người chưa thực hành. Chính con đã học, hiểu một phần cuộc sống của chính mình và nghiệp lực của chính mình. Con có duyên lành ngộ được PLVVKHHBPP. H cũng vậy, H là một người nhịn nhục, thâm kín tu học, không có ý lại tranh chấp với

ai, chỉ lo tu sửa mình vì hiểu rõ nghiệp lực của chính chúng ta không phải ở kiếp này, mà từ nhiều kiếp rồi. Nếu chúng ta không hành triển, phát triển cái PLVVKHHBPP, khứ trước lưu thanh thì làm sao giải được nghiệp tâm của chính mình.

Ngày hôm nay con có duyên lành được phù hiệu lục tự để nhắc nhở con tự thức tự tu, nhưng cơ tạng con ô trược, không có thanh sạch cho nên mồ hôi làm hoen ố phù hiệu con đã đeo, điều đó chứng minh là cơ tạng con không sạch, bộ ruột con không có trong sạch. Cố gắng làm PLTC đi, Soi Hồn rồi nó sẽ giải qua hơi thở, qua mồ hôi, rồi từ từ cái mồ hôi con bớt mặn, thì nó sẽ không đen.

Con quá khổ, quá thiếu thốn, nhờ sự kích động và phản động của tình đời, con lại hiểu con nhiều hơn, con thấy rõ nghiệp lực của con, chính con đã làm cho con khổ. Khi con ý thức rồi, con phải lấy nguyên khí của Trời Đất tự tu tự giải, thì mới kịp thời. Con nhìn được con sông trong lành, biến tới đen dơ, tại do đâu? Do sự lưu thông của xã hội không thông suốt, cho nên bị ứ đọng. Xác của chúng ta cũng vậy, ăn một ngày ba buổi, rất nhiều, ứ đọng thành độc tố, hôi tanh, thì trước khí xâm chiếm khối óc của chúng ta và tạo sự rắc rối cho chính mình, không hiểu mình là ai, từ đâu đến rồi sẽ về đâu?

Con đề cập đến luật nhân quả thì con phải hiểu nguyên lý này, ôm lấy nguyên khí của Trời Đất làm gốc để giải tỏa những trược khí trong nội tâm của chính mình, mà lo tu. Con cũng như Thầy, Thầy cũng như con, chỉ có thực hành thì mới tự cứu được, chẳng có ai cứu mình ngoài sự thực hành tự cứu mà thôi. H. đêm đêm lo tu, hạ mình học hỏi, ngày hôm nay Người mới có cơ

duyên trực diện với các con và cống hiến những gì Người đã hiểu biết trong thật thà và khiêm tốn. Nhịn nhục là chánh. Tiên, Phật cũng nhờ nhịn nhục mới tiến hóa. Các con cũng vậy, hoàn cảnh là ân sư giáo dục con, bắt buộc phải nhịn nhục để tiến hóa, chính mình sai chẳng có ai sai, sửa mình để tiến, không nên để nghiệp lực lôi cuốn nữa, áp dụng rất ráo. Pháp lực càng ngày càng mạnh mới giải được những gì ứ đọng trong người của con. Con hiểu thì con phải cố gắng, mới có cơ hội trở về gốc gác của chính mình, dày công sẽ đạt được kết quả, đặt niềm tin nơi Thượng Đế. Nếu con còn tham lam, ô trược, không chịu tự giải thì cái ô trược này con không có thể rời khỏi được. Lấy oán làm ân con mới thấy sự lầm của chính con. Tất cả những gì xung quanh đang được hình thành, đã và đang dẫn tiến chúng ta hướng về thanh tịnh mà tu. Tu mới cảm nhận được sức mạnh của Thượng Đế đã và đang ân độ các giới, bất cứ từ hoàn cảnh nào cũng có cơ hội tiến hóa, kể cả địa ngục.

Con ráng tu đi, hướng về thanh tịnh mà tu, con sẽ thấy con nhiều hơn, thấy nghiệp lực của con, con mới giải được, chớ không thấy nghiệp lực của con, làm sao con giải được, còn ẩn tàng trong khối óc, thần kinh, và trong cơ tạng của chính con? Mỗi ngày lời nói của con muốn tu tiến, nhưng mà sự tham lam, việc ăn uống, suy nghĩ không dứt khoát, khó tiến, và trí không mở. Chúng ta dứt khoát thất tình lục dục, nhân duyên, thì chúng ta sẽ có cơ hội mở trí. Thất tình lục dục nó bao vây khối óc của chúng ta. Nếu chúng ta bằng lòng tự giải thì trí sẽ mở, tâm sẽ khai, bằng lòng tu để ảnh hưởng người kế tiếp, làm đại sự không có làm tiểu sự.

Hiểu mình trong thanh tịnh, mới có cơ hội ảnh hưởng người kế tiếp, hiểu được chính họ, hiểu được phần hồn của họ, hiểu được khả năng sẵn có của chính họ, là điều may mắn nhất ở trần gian này. Con cũng vậy, cố gắng tu đi, hoàn cảnh sẽ thay đổi, hoàn cảnh là ân sư, hoàn cảnh luôn luôn theo dõi con, mới giúp đỡ con tiến hóa; và không chịu tu học rõ rệt thì sự tiến hóa không thành. Chúc con vui tiến.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

VIỆT NAM

X, ngày 21 tháng 8 năm 1997

Kính thưa Đức Thầy,

Con là thằng N, bút hiệu D, trọng kính viết thư này thăm Thầy với tấm lòng Tôn Sư trọng đạo của con từ ngày ngộ pháp trong tù 1975. Con nghe lời Thầy ngồi thiền, không bỏ một đêm nào. Khi được ngộ Thầy tại nhà 3/1 Phù Đổng Thiên Vương nhiều lần, con lại càng quyết chí tu hơn.

Càng tu con càng thương Thầy, vì Thầy đã trang bị cho chúng con quá đủ, và thương Thầy thì con phải cố gắng tu hơn, hành pháp chính đính. Trong khi Thầy không ở bên nhà, thì tụi con nhắc nhở nhau ráng tu nhiều

hơn để sưởi ấm lòng Thầy. Hôm Đại Hội Thái Lan tụi con có gửi đến Thầy và Đại Hội một cuốn băng, gửi qua bốn bạn đạo, kính xin Thầy nhận, vì đây là tiếng nói chân tình của bạn đạo ở quê nhà rất kính trọng Thầy.

Thưa Thầy, chúng con có tổ chức phái đoàn Vô Vi đi thăm liên tỉnh miền Tây, miền Trung, học hỏi và trao đổi kinh nghiệm tu học, thấy ấm cúng như có Thầy bên cạnh. Thưa Thầy, mặc dù trình độ tu học còn kém, nhưng con cũng quyết tâm sửa mình, ảnh hưởng pháp cho người khác, nhưng con lo là mấy quyển sách con soạn không biết ra sao, vì Thầy chưa cho ý kiến. Con chỉ sợ con sai khi viết sách Thầy rầy. Con có trình cho ông Em xem, sửa và viết lời giới thiệu quyển sách “ Pháp Thiền Việt Nam”, xin Thầy chỉ dạy.

Kính dâng lễ Đức Thầy.

NV

Montréal, ngày 16 tháng 10 năm 1997

NV con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/08/97 được biết con và các bạn đạo giữ lễ lối tu tiến PLVVKHHBPP. Dù vắng mặt Thầy, nhưng tình bạn đạo quê nhà vẫn một lòng thực hiện đứng và hỗ trợ cho nhau trong giai đoạn khó khăn đã qua. Ở đời này, những người chưa hiểu lấy chính họ, có quyền thực hiện sự tâm tối của chính mình.

Chúng ta, người tu PLVVKHHBPP, có đường lối rõ rệt, là liên hệ với luồng điển cái của vũ trụ mà tu tiến, tự xây dựng sự nhện nhục và phục vụ chơn thành đối với tất cả mọi giới, để tự cảm thức được tình Trời Đất là bất diệt mà tu.

Cuốn băng các con đã thấu cho Thầy, rất cảm động trong tình thương và xây dựng cho chung. Thầy sẽ phổ biến khắp các nơi, trong đó có lời ngắn gọn và đầy đủ ý nghĩa của con trong buổi họp mặt các con tại Sông Bé quê nhà. Tình đồng đạo rất thấm thía, dũng hành trong niềm tin sẵn có, thực hành trong tinh thần xây dựng cho đại sự chung, là biết Trời, biết Phật, biết người mà tu, tương lai mới có cơ hội ảnh hưởng cho nhơn loại, tùy duyên độ hành.

Hai quyển sách con đã soạn rất hữu ích cho người mới biết tu dựa theo đó mà thực hành. Quyển sách "Tu Chưa Em" cũng đã phổ biến tại hải ngoại, có nhiều người nhờ đó mà tập tành tu học. Lúc này Thầy càng ngày càng nhiều việc, vậy từ rày về sau, con phát tâm soạn sách phổ biến Pháp Lý cho nhơn quần qua kinh nghiệm tu học của chính con, tùy duyên phổ biến là được, khỏi cần sự chứng kiến của Thầy. Kinh nghiệm tu học trong thực hành là đã có điển chứng tâm cho con rồi, vì chúng ta làm việc hữu ích và bất vụ lợi. Gần đây Thầy cũng có viết bài như "Nguyên Lý Tận Độ", sẽ đọc và phổ biến bằng CD khắp các nơi, để giữ nó mà làm phương châm tu tiến, để tu và khỏi sai lạc. Người chưa tu nghe qua cũng sẽ thấm thía trong cuộc sống mà tìm đường tu học tiến thân. Việc làm của Thầy không ngừng nghỉ. Gần đây Thầy đã mở xong cặp mắt sáng tỏ hơn xưa, giải quyết được nhiều điều hằng ngày như thơ từ khắp nơi gửi đến,

Thầy lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ bất vụ lợi qua kinh nghiệm tu học của Thầy trên 40 năm qua, từ quê nhà cho đến hải ngoại, thành tâm phục vụ vô quái ngại. Chúng ta là số người được sự may mắn chung hành chung tiến trong lãnh vực tâm linh và thanh tịnh, rất cần ảnh hưởng cho những người kế tiếp, thì mới cảm thấy cuộc sống rất có ý nghĩa thâm sâu của Trời Đất. Vui hành chung tiến mới thật là vui. Hồn được cứu, xác được yên, hằng ngày khai triển tâm thức quân bình cùng Trời Đất qua PLTC huệ tâm khai, trí sáng tâm minh, thực hành trong thanh tịnh, khai mở sự bình đẳng, tâm giao cùng các giới, phát triển chiều sâu của đạo pháp, hình thành một triết lý vững chắc và đo lường sự chơn giả của tình đời đen bạc, chỉ có giải không thu bắt cứ sự ô trược và nham hiểm nào hết. Có thanh thì mới có tiến, có trược thì chỉ có giải mà thôi. Tương lai sẽ đạt được sự hòa bình trong nội tâm của mọi người cùng sống trong nguyên khí của Trời Đất, trong tinh thần phát triển và xây dựng hàng rào tâm linh cho chung. PLVVKHHBPP có một không hai, biết được nó sẽ cơ hội tu giải và tiến thân từ hồn lẫn xác, hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất mà tu.

Chúc con vui tiến, cùng xây dựng tâm linh với bạn đạo chung hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

 HOA KỲ

California, ngày 12 tháng 6 năm 1998

Bố Già kính yêu,

Đứa con đi hoang sau 51 năm trở về ý căn nhà của cha nó! Nó trở về hai tháng nay nhờ các anh chị em trong nhà hướng dẫn nó công phu ráo riết để tìm về cội nguồn.

Bố Già ơi! Khi đứa con trở về, bố có vui không? Vậy nó gọi Bố nó hằng đêm để bố nó tha thứ cho nó, cho nó được cái điếm phúc sum họp trước khi bố nó dùng ý chí bỏ thân xác giả tạm này!!!

Trong khi chờ đợi ngày vui đoàn tụ, Bố Già vui lòng cho con và bạn đạo đặt các câu hỏi sau đây:

1. Trong cuốn *Thượng Đế Giảng Chơn Lý* câu 58, có đoạn viết về "Tư tưởng tình yêu và ý lực của Thượng Đế rung động không ngừng trong từng hơi thở, từng tế bào đang di động trong cái sinh tồn của trần gian từng giây, từng phút..." Để được hoà vào ý lực này, chúng con phải làm gì?

Thầy: Ngoài thanh tịnh thì không có thể liên lạc được sự diệu thanh của Đại Bi. Pháp tu thực hành đứng đắn sẽ dẫn tiến con người trở về điện năng sẵn có, hướng tâm về luồng điện cái thanh tịnh của vũ trụ mà tiến.

2. Cha mẹ chúng con đã qua đời, làm sao để biết các ngài ở đâu? Phải cầu nguyện cho các ngài làm sao?

Thầy: Lo tu đạt tới thanh tịnh là báo hiếu, không nên tạo sự mong muốn có thể gia tăng động loạn.

3. Các linh hồn bị phá thai đi về đâu. Mình có làm gì được cho các linh hồn đó không?

Thầy: Trời đã sắp sẵn luật nhân quả, tâm làm thân chịu, người tu chơn không cần bận bịu những chuyện không cần thiết.

4. Bố Già ơi! Ở trán ngay mí tóc bị nứt một lõm và trên đỉnh đầu nhô lên cao, như vậy là sao?

Thầy: Mỗi khối óc đều có chỗ nứt khác nhau tùy tâm hướng thượng mà thôi.

5. Khi đưa con trở về nó có rất nhiều điều để tâm sự cùng cha nó, rất tiếc có những điều chỉ có thể nói được mà không thể viết ra giấy bút. Vậy Bố Già có biết rằng con mong bố già lắm...lắm không?

Thầy: Gốc người là thanh tịnh, liên hệ với thiên tính, cho nên ai ai cũng muốn tương ngộ với thanh tịnh. Khi đạt được thanh tịnh là hiểu hết, chẳng cần mong ước, chỉ cần hành pháp mà thôi. Sự tiến hoá của tâm linh rất cần tự thức và tự tiến, chứ không cần sự hỗ trợ ở bên ngoài. Pháp có sẵn, tâm có thành thì sẽ tự đạt.

6. Con nghe băng giảng của Bố Già hằng ngày, cả lúc

lái xe, và đọc câu trả lời Bé Tám ngay trong các giờ rảnh lúc làm việc. Gần như lúc nào Bố Già cũng hiện diện trong con. v.v...

Thầy: Chuyện con nghe hằng ngày rất cần thiết để giải tiến tâm linh, thực hành trong nguyên lý đời đạo, tương lai con sẽ có cơ hội nhấn nhủ người kế tiếp cùng tu cùng tiến, tức là sẽ làm đại sự chứ không phải làm tiểu sự đâu. Con có cơ hội nghe và hành, sẽ chứng minh rõ rệt nội tâm phát triển đến vô cùng. Khi đạt được con sẽ hiểu hết những gì con đã mong muốn, đều là sai. Thanh tịnh trở về với tự nhiên và hồn nhiên là đúng. Khi trở về với hồn nhiên con mới cảm thấy tình yêu vô bờ bến của Đấng Toàn Năng không lúc nào xa rời con, chỉ có phục vụ và yêu thương trong xây dựng mà thôi.

Đứa con rất mong tin ở Bố Già đó!

Thằng con muôn thuở.
NNA

VIỆT NAM

X, ngày 8 thá'ng 4 năm 1998

Kính thưa Thầy,

Đúng 24 năm sau, lần đầu tiên viết thư kính gửi đến Thầy. Đầu tiên con cúi đầu đánh lễ về Thầy và cầu chúc

Thầy và gia quyến được an khang và cầu chúc các anh chị đạo huynh vui vẻ và tiến trên con đường đạo pháp.

Thưa Thầy, sau 24 năm con có nhiều khúc mắc mà con đã chưa được giải, không biết làm sao giải toả nên cầu xin Thầy ban hồng ân giải toả cho, với minh triết và thanh quang điển lành của Thầy hằng chiếu cố đến chúng con.

Về chuyện đời: xưa kia con là một binh sĩ vô danh đi dự nhiều mặt trận với nhiệm vụ chỉ để cứu thương binh ngoài mặt trận (cơ quan tản thương Dustt-off 283rd US Army), thế rồi vào một ngày con bị tê liệt xụi bại toàn thân. Không hiểu vì nguyên nhân nào trong cơn bệnh tay chân con co rút lại, gân nhũn ra, xương mềm đi, cơ bắp chân trái teo lại, bàn chân trái ngay đơ không cử động được, xương chậu lại hở ra, cơ đùi phải lại mất, cơ bắp teo lại. Về tay trái lại bất động đau ba chỗ: cổ tay xụi, khuỷu cùi chỏ mất cơ lõm vào, xương cánh tay hở với xương vai sa xuống khoảng 4 phân đong đưa. Bàn chân phải các ngón co quắp lại chẳng khác chân chim. Thưa Thầy, nghiệp chướng con là thế mà con cũng phải cứu mạng nó, chịu với nó, dần vật với nó, không biết là bao nhiêu phiền toái trong cuộc sống của con, tới đâu thì tới đối với bản thân của con. Con chỉ phiền muộn về phần vật chất không làm sao giúp đỡ cho gia đình nhất là vợ con hy sinh từng giờ từng ngày buôn bán lần lữa qua ngày mong đắp đổi ngày hai buổi mong cho con được khôn lớn, kính xin Thầy cứu giúp cho.

Về phần đạo pháp con cũng xin trình bày và cầu mong Thầy minh giải cho, con tu cũng lâu rồi, sau hai năm bệnh hoạn con đã tu rồi cho đến bây giờ.

Thưa Thầy, phần điển lục xung lên bộ đầu làm rung chuyển cả đầu, nhiều lúc điển phần nội tạng rút đi lên ngang phần thanh quản gần phát ra từ trong cuống họng, trong lúc Soi Hôn, trong lúc niệm Phật, trong lúc Thiền Định mà chưa trụ lại tam tinh được và ý niệm dục cũng như hành động dục cũng còn sờ sờ ra đó. Vấn đề này diễn đi diễn lại lâu khoảng 2 đến 3 năm nay. Thưa Thầy, công phu bao lâu nữa, hay thế nào xin Thầy giải cho?

Vấn đề tiếp nhận điển lục ở nhĩ căn nó kêu báo một hồi dài hay ngắn tùy theo điển giới của một sự việc hay một vấn đề nào đó nó cũng diễn ra sự việc hay câu chuyện nhưng con không hiểu sự việc lúc tiếp nhận đến vài giờ sau hay cả 1 hay 2 ngày sau sự việc lại diễn ra. Sự việc này ra sao kính xin Thầy minh giải cho.

Trong tám ảnh Thầy chụp có ghi Mười Điều Tâm Niệm con có thấy Thầy bắt ấn, con không hiểu ấn này tên gì và công dụng nó ra sao? Riêng phần con con mãi cứ thắc mắc: khi con ngồi niệm Phật khoảng 5 đến 10 phút tay lại tự động bắt ấn như thấy Thầy bắt ấn vậy rồi lại chuyển đổi đôi tay luôn luôn bắt ấn, hết ấn này đến ấn nọ, tay con cố để trên đầu gối thế mà làm như có lực bắt phải thực hiện như vậy, trong lúc đó bộ đầu con cứ niệm Phật đều đặn. Kính xin minh giải điều này có lợi hay hại gì không? Và nó có ý nghĩa gì không? Có tác dụng gì không?

Phần Mật Niệm Bát Chánh con thấy có sự khác biệt giữa quyển Phương Pháp Công Phu bên ấy xuất bản và quyển Xuất Hôn của cụ Tổ. Điểm niệm giữa Nê Hườn Cung đến Hà Đào Thành có ghi (sách xuất bản Culver City), sách Tổ Sư không có. Điểm niệm từ Ngọc Chấm đến Giáp Cốt sách Tổ Sư có ghi, sách bên ấy không thấy

ghi. Vậy xin Thầy hiệu đính lại cho, hay có sự thay đổi ra sao xin Thầy giải thích cho.

Thưa Thầy, phần nở cuốn Nhâm mạch và Đốc mạch khi đang công phu nó có hiện tượng của bản thể như thế nào? Ngoài chuyện diễn rút rút ở hai cái môi. Con cũng muốn tâm sự với Thầy nhiều hơn nhưng ngại mất nhiều thì giờ của Thầy đối với các anh chị khác. Xin cho con hẹn thư sau, khi nhận hồi âm của Thầy. Kính chúc Thầy vui vẻ và khoẻ mạnh. Rất mong thư Thầy.

Con,
VH

TB: Về cách niệm Phật, niệm sáu chữ một hơi. Thưa Thầy một hơi ở đây là hít vào hay một hơi gồm cả hít vào thở ra. Kính xin Thầy giảng cho.

Thư hồi âm của Thầy

VH con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 8/4/98 được biết con đã mang tràn đầy thân bệnh từ trong sự tham dục mà ra. Tham dục quá độ có thể co rút thần kinh. Nếu thật tâm tu thì phải hướng tâm về điển giới thanh tịnh mà tu. Cho nên Vô Vi có phương pháp dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, chứ không phải dùng hơi niệm Nam Mô A Di

Đà Phật, để tự khai triển điển tâm, hướng về thanh tịnh mà tu. Niệm thường niệm, vô biệt niệm sẽ khai triển đại trí, tâm thức của hành giả sẽ hướng về không và sống trong nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, thì mới quán thông được vạn vật đồng nhất thể, từ có đến không từ không đến có, chiều hướng đi lên rõ ràng, cộng với Pháp Luân Thường Chuyển hiệp khí cùng Trời Đất, thì mới giải được trược khí trong nội tâm và thừa tiếp thanh khí mà tiến hoá. Tu theo pháp lý Vô Vi KHHBPP trong thực hành sẽ đạt tới trật tự từ giai đoạn một, chứ không phải dùng óc phàm suy luận thì sẽ không đi đến đâu. Một hạt giống cũng vậy, phải học nhịn nhục, sống trong lòng đất, nhiên hậu mới có cơ hội phát triển, uởm nở đi lên. Ở đời này hay dùng lý thuyết nói tràng giang đại hải, chưa bao giờ tiến tới lãnh vực thanh tịnh được, cho nên tâm đời hay phạm rồi tái phạm là vậy. Biết sai nhưng vẫn làm sai, kiếp kiếp luân hồi trong định luật nhân quả, sống trong sự sống cơ cực rồi than trời trách đất mà thôi, chứ không hiểu được sự sống hiện tại do Đấng Toàn Năng đã an bài đầy đủ tiến hoá từ nhíp một. Chịu tu, khai triển từ nhíp một thì sẽ không còn thắc mắc. Nếu tu, xưng danh tu mà thiếu thực hành, luôn luôn phải gút mắc vì sự thắc mắc không có lối thoát, vì thiếu trật tự mà thôi. Hiện nay con có khối óc, có thể xác, mỗi mỗi cũng đều do sự trật tự cấu thành của nhiều yếu tố mới hình thành, chứ không phải đơn giản đâu. Người đời nhìn được, thấy được, nghe được và hiểu được một khía cạnh nào đó, tưởng lầm là mình đã hiểu hết, cho nên quên đi sự giá trị tiến hoá của tâm linh, ngược lại tu hoài không tiến mà còn gây thêm sự xáo trộn của nội tâm, vì thiếu trật tự và thanh tịnh mà thôi. Hồn là sự sáng suốt. Sự sáng suốt luôn luôn làm chủ Tiểu Thiên

Địa, phóng tâm nhiều điều bất trắc trong nội tâm. Sự sáng suốt hiểu được nguyên lý của mọi sự việc. Ngộ được pháp thì bình tâm thực hành đúng đắn, khai mở tâm thức thì mới cảm nhận được luồng điển diệu thanh của Đại Bi chứ không phải động loạn than thở mà nhận được việc gì. Cần tu giải trong thanh tịnh mới tiến được. Con có Trời, có Đất, có Đạo mà chưa hiểu được Trời là gì? Đất là gì? Và Đạo là gì? Trời Đất chưa mình, nói đạo lúc nào cũng không ăn khớp, tự tạo sự bực mình cho chính mình, biến thành sự bế tắc của nội tâm. Cần thanh tâm niệm Phật khai mở đại trí của chính con, nhiên hậu mới phán xét điều lành của đạo pháp được. Nhớ Trời nhớ Phật thì phải nhớ nguồn gốc của mình từ đâu đến đây, thực hành chánh pháp mới thấy chính mình có cơ hội trở về nguồn cội. Nguồn cội là ánh sáng vô cùng tận. Nó là đường đi cuối cùng của hành giả Vô Vi. Trước mắt con đã thấy nguyên khí của Trời Đất đang nuôi dưỡng con, ánh sáng của Nhật Nguyệt đang tận độ, trong đó có con. Cuộc sống của vạn linh là duy nhất. Hiểu được trật tự là sẽ không bị bế tắc. Nếu không hiểu được trật tự thì sẽ bế tắc và sân si mà thôi.

Việc bắt ấn này ấn nọ là luồng điển của Võ Phật đang điều khiển con, chứ không phải luồng điển chánh giác của Văn Phật. Văn Phật chỉ nhíp sáng mà thôi. Phương pháp công phu vẽ hình rõ ràng, không có gì thay đổi hết. Tám điểm đó không có bao giờ thay đổi, có vẽ hình đàng hoàng. Nếu người có điển thực hành Bát Chánh sẽ nhận định rõ rệt hơn. Thầy cũng có thực hành qua video.

Khi Nhâm Đốc thông thì nhắm mắt thấy mình xuất ra khỏi thể xác. Còn hai môi đang ê ê như vậy là điển mới đang chuyển chạy. Chúc con vui tiến.

Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Y, ngày 29 tháng 4 năm 1998

Đức Ông Tám kính thương!

Kính thưa Đức Ông Tám, con tên : TTN, 33 tuổi, quê ở ấp Y - xã A, C – TG. Hôm nay con viết thư này tha thiết kính nhờ Đức Ông Tám vui lòng giúp đỡ cho gia đình con vượt qua được khổ nạn và được bằng an tu tập.

Nguyên gia đình con 12 người (ba mẹ và 10 anh em con), Ba con tuổi Dậu 54 tuổi, Mẹ con tuổi Tý 51 tuổi. Buổi đầu gặp Pháp nhà con tuy nghèo nhưng rất vui (năm 1981). Cả nhà con lúc đó bắt đầu chuyển sang ăn chay với 8 người hành Pháp. Ba năm sau, Ba con bị hành xác (tà xâm) gần 6 tháng, rồi tự hết (1984). Kính thưa Đức Ông Tám, sau khi khỏi bệnh, ba con tiếp tục hành pháp, trong anh em con số người hành Pháp có giảm đi còn 4 người và sống giờ gọi là tạm yên gần 11 năm.

Đến giữa năm 1996, bệnh cũ của Ba con lại tái phát, lúc đó con đã biết Đức Ông Sáu (Nguyễn Văn Lung), và con đã đến thỉnh ý Đức Ông Sáu. Thế là bệnh Ba con lại hết trong vòng 1 tháng (sau khi nằm bệnh viện nửa

tháng). Một năm rưỡi sau (tức đầu năm 1997), ba con bị bệnh lần thứ ba. Kính thưa Đức Ông Tám, lúc này Đức Ông Sáu không còn nữa nhưng rất may là nhờ sự chữa trị tận tình của Thầy Hai Sa Đéc mà bệnh Ba con đã hết trong vòng một tháng.

Nhưng kính thưa Đức Ông Tám, kể từ đầu năm 1997 đến nay, gia đình con đã và đang bị qua nhiều khổ nạn. Luồng điển trong con bắt đầu khởi tiến rồi chuyện gia đình xảy đến làm nó phải suy sụp. Ba con bệnh từ tháng giêng âm lịch năm 1997 đến 11 tháng tư âm lịch năm 1997 và em gái con 30 tuổi bị tai nạn xe cộ mà mất. Mà em con là người rất ngoan, hiếu thảo, ăn chay và luôn mong sao ngời Thiên được tinh tấn. Ít tháng sau, đứa em thứ 7 lại tự tử do bị bệnh thần kinh (uống thuốc rầy và cứu được). Đứa em này cũng được Thầy Hai Sa Đéc cho uống nước súc ruột và lành bệnh. Sau đó coi như gia đình cũng yên là nhờ Ôn Trên thương xót và nhờ Thầy Hai cúng giải.

Và kỳ này, kính thưa Đức Ông Tám, ngay cả con coi như trụ cột của gia đình cũng quá rối rắm và bế tắc. Vì cách đây một tuần, đứa em trai thứ 5 của con (28 tuổi) bị bệnh tà xâm một cách nghiêm trọng, Thầy Hai đã cho uống nước súc ruột nhưng em vẫn tiếp tục đập phá. Kính thưa Đức Ông Tám, xin Ông Tám rủ lòng thương xét cho gia đình con mà an giải cho con một số thắc mắc sau:

1. Thưa Đức Ông Tám, nếu phương pháp súc ruột là phương pháp hữu hiệu nhất để trục tà, vậy con có nên để em con ở nhà tiếp tục cho uống nước súc ruột của Thầy Hai hay không. Còn đưa đi bệnh viện thì nhà con nghèo lắm, nhưng rồi có tái phát hay không?

2. *Khổ nạn xảy ra trên khu đất của gia đình con. Vậy kính thưa Đức Ông Tám có cách nào đổi cuộc đất đó được hay không (cúng giải tiếp tục hay bán nó đi?) Vì trước năm 1975, gia đình con chạy giặc, đất đổ bỏ hoang và các bên đánh nhau biến nó thành nơi xử tử hình các tù binh và là nơi chôn cất các lính tử trận.*

3. *Con đã và đang ở Sài Gòn theo học lớp Cử nhân Tin Học gần 4 năm nay, hầu mong sau này có một việc làm mà phụ Ba Mẹ nuôi nấng các em nhỏ. Và con đang ở nhờ nhà của một Bạn Đạo phát tâm (không tốn tiền nhà). Kính thưa Đức Ông Tám, khi mà nghiệp lực xảy ra đến gia đình con và con đang ở trọ nhà Bạn Đạo ấy thì nghiệp lực xấu của con có ảnh hưởng nhiều đến gia đình Bạn Đạo ấy không?*

Con xin cúi đầu kính mong Đức Ông Tám minh giải cho. Cuối thư con xin kính chúc Đức Ông Tám được an khang trường thọ.

*Con,
TTN*

Thư hồi âm của Thầy

TN con,

Thầy vui nhận được thư con được biết gia đình của con bị xâm chiếm bởi âm khí của cuộc đất, tạo ra sự rối loạn của nội tâm, rất khó tu do điển khí của ngũ quỷ xâm

nhập. Cuộc đất đó cần phải đào xới, đốt bằng rơm, nhiên hậu mới cất nhà ở được. Mọi người trong gia đình đó cần siêng năng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật mà tu, thì mới mong giải được trược khí trong nội tâm. Còn về phần súc ruột thì phải nghiên cứu rõ rệt phương pháp ở nước ngoài, thì có thể giải trược khí trong cơ tạng.

Đúng luật nhân quả, tâm làm thì thân chịu, không có thể lây cho người khác. Nếu bệnh thần kinh, thì nên hỏi bác sĩ xin thuốc chữa trị. Còn về bệnh tà, nếu tin bậy sẽ bị nhập xác và tự hại mà thôi. Thực hành PLVVKHHB là chỉ có giải mà thôi, chứ không cầu xin và rước trược. Nếu Thầy Hai có khả năng trị thì xin Thầy Hai giúp đỡ, còn không có khả năng trị thì vào nhà thương, quý hơn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

T, ngày 30 tháng 4 năm 1998

Kính Đức Thầy thương mến,

Vừa gửi thư cho Thầy một tuần thì được cô A gửi cho \$400.00. Con đã mời 1 số anh em thân tín trong Vô Vi để bàn bạc phải sử dụng tiền này như thế nào cho hợp lý. Ý kiến cuối cùng là quyết định mua đất để lập thiền đường trong tương lai. Con chịu trách nhiệm đứng tên làm thủ tục giấy tờ hợp thức hóa 1,170 mét vuông đất và xem như

đây là đất của Thầy và các bạn bên kia giúp chúng con để làm việc nghĩa sau này.

Thưa Thầy, con được mời về thị trấn X nhận nhiệm vụ xây dựng y h. c. t. hơn 3 năm, có duyên gặp lại một số bạn và chúng con đã cùng nhau giúp đỡ tiến lên đường đạo đức, tụ tập PLVV trong niềm tin vững mạnh. Hầu hết anh chị em tại đây đều tu lại, thực hành PLVV mà trước đây một số đã nguội lạnh thì nay lại sốt sắng chuyển tay cho nhau những cuốn băng ghi hình từ CT ST anh em gửi xuống. Riêng Thầy 1 y án trong nhiều y án mà con đã trị được bệnh và lời cầu nguyện được đáp ứng, như vậy Đức Thánh Linh giúp con trị bệnh chớ con không tự xưng mình. Trong khi tham thiền hình ảnh những thân nhân của người bệnh rạng rỡ vui tươi cũng như bệnh nhân thoát chết rồi rít cảm ơn thì lòng mình cũng vui vui và đây cũng là lúc con cảm nhận điện năng ở nhân thân được tiếp thêm. Anh C. H. cũng vậy, mỗi ngày điều trị bằng nhân điện rất sắc bén. Chúng con quyết định từ bước xây dựng một vườn thuốc Nam trên mảnh đất mới và một T. T. Ú. D. Y H C T (phòng thuốc từ thiện của anh em Vô Vi), không phải theo điều lệ của tôn giáo nào cả. Hiện nay con đủ pháp nhân để xin phép sở y tế thành lập và theo hệ thống dọc, chỉ báo cáo chuyên đề khoa học cho tỉnh hội và trung ương mà thôi. Theo điều lệ của hội y h. c. t. VN, các cấp hội được quyền hợp tác với các nhà y học nước ngoài để phát triển khoa học trong y h. c. t. VN. Vài người bạn Vô Vi khuyên con nên tập trung tu thiền tụ điển, không nên làm từ thiện không tiền, không lương lại không được sự quan tâm của nhà nước không lợi ích gì cho bản thân. Con xét kỹ có lẽ đây là nhân duyên của con, vừa trị bệnh vừa tu hành sức khoẻ lại càng

tăng tiến nên không thể xa nghề nghiệp được. Chúng con dù có bận rộn nhưng hằng ngày lại tạm đủ sống không thiếu thốn gì. Trong kinh Thánh có ghi: ‘Các người hầu việc ta, ta sẽ cho cuộc sống các con đầy đủ’; và chúng con không bao giờ quên hai câu thơ Thầy tặng cho con: “Đời đạo song hành tâm thức giác, chung vui chung hợp thức siêu âm.”

Sau khi có xong thủ tục đầy đủ về đất đai con sẽ gửi thư cho chị A. Chúng con cầu chúc Thầy được nhiều sức khoẻ để hoằng pháp cứu nhân sinh đem lại hoà bình cho thế giới.

Con,
VN

Thư hồi âm của Thầy

N con,

Thầy vui nhận được tin con, muốn xây dựng một thiền viện trong khả năng sẵn có là điều may cho những người kế tiếp. Có xác, có tâm, thực hành đúng đắn, khai triển tâm linh, tức là thiền viện, ảnh hưởng những người kế tiếp. Còn về y học thì phải căn cứ trong diện năng của cả càn khôn vũ trụ. Mọi người đã mạt nạn và sống tùy theo khả năng sẵn có của chính mỗi tâm linh khác nhau. Y học là trật tự điển quang, dẫn tiến đến quân bình là khoẻ

manh. Cây lá đều chứa điện năng của càn khôn vũ trụ, vươn lên chữa trị, bệnh căn tiêu trừ, hoà hợp với luồng điện tự nhiên và hồn nhiên của vũ -trụ, có thể vượt khỏi bệnh nan y, thức tâm tiếp tục tự tu tự tiến, giải trừ sự mê lầm trong khối óc, dân giàu nước mạnh, mọi người chung vui hoà bình và sống động. Chúng con thực thi đúng những gì Thầy đã phân giải thì chúng con đạt được kết quả tốt ở tương lai. Chúc các con vui khoẻ.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

HOA KỲ

Florida, ngày 4 tháng 5 năm 1998

Kính bái ân sư muôn vàn kính mến,

Đầu thư con xin chân thành kính gửi lời thăm ân sư, bà Tám cùng quý quyến đều mạnh giỏi, thêm thọ và sống lâu, gia đình hạnh phúc. Kính thưa Ân Sư, con đã nhận được sự hồi âm của Ân Sư cho con qua The LED Weekly số 142 về việc con tự bày đặt thiền nhiều trong ban ngày cho nên không có kết quả tốt mang lại như ban đêm. Kính thưa Ân Sư từ bi cho phép con đặt vài câu hỏi liên quan đến thiền ban ngày như sau, hầu cho con có đủ thì giờ tự sửa để đi theo đúng đường lối của PLVV khỏi bị sai lầm đáng tiếc.

1. Kính thưa Ân Sư cho biết thêm mỗi ngày làm Soi Hồn 3 lần và làm PLTC 3 lần có cần toạ thiền không, trong ban ngày lúc rảnh? Xin đa tạ Ân Sư.

2. Nếu cần toạ thiền vào ban ngày thì nên y theo giờ giấc nào cho đúng? Xin đa tạ ân sư.

3. Ban ngày mà bộ đầu hay ở trán có điển rút mạnh có nên toạ thiền hay không vì chưa tới giờ giấc đã được chỉ định của PLVV? Xin đa tạ Ân Sư.

4. Lúc toạ thiền mà có cảm giác ở trán, ở mỏ ác và ở trung tâm bộ đầu có một luồng điển rút mạnh một lượt và cùng chung một chiều tức là 3 chỗ nêu trên cùng chung một luồng điển và cùng rút một lượt là làm sao? Xin đa tạ Ân Sư.

5. Nghe nói hành giả tu mà xuất hồn rồi thì mới có cơ hội đi lên trên học đạo, còn ngược lại trong giấc ngủ hành giả cũng thấy đi học này học nọ là làm sao? Xin đa tạ Ân Sư.

6. Kính thưa Ân Sư từ bi cho phép con hỏi vài thứ bệnh tật: bệnh ruột dư của con đang bắt đầu, con có đi bác sĩ khám, theo lời bác sĩ nói không có uống được, khi nào đau nhiều thì tới khám lại. Nếu đau nhiều thì phải mổ. Như bệnh tình của con như vậy thì làm thế nào thờ PLTC hay PLCM, có gì gặp trở ngại nếu làm PLTC và PLCM không? Có loại thuốc thảo mộc nào có thể ngừa cho chứng bệnh này tự tiêu tan biến mất không? Xin đa tạ Ân Sư.

7. Kính thưa Ân Sư từ bi cho phép con hỏi một chứng bệnh tật của vợ con. Vợ con bị đau nhức ở chân trái đi đứng rất khó khăn, đã đi bác sĩ khám và có cho thuốc uống không hết, lại giới thiệu đi rọi kiếng, kết quả cũng không có thấy gì, rốt cuộc họ nói là do gân, rồi lại biên

toa mua thuốc uống. Kết quả là bệnh cũng vẫn là bệnh, không thấy bớt. Đi thì phải chống gậy hoặc vịn vào vách tường mới dám đi, đã cực khổ như vậy mà còn phải làm công chuyện nhà — nấu ăn, giặt quần áo và phục vụ mấy đứa cháu — già cả quá mà còn khổ như vậy có gì là vui vẻ, có gì sung sướng, có gì là hạnh phúc! Con thật không biết phải làm gì để giúp đỡ và khuyên bà và giải quyết cho bà để làm tròn đạo làm người. Xin Ân Sư từ bi chỉ dạy thêm, xin đa tạ Ân Sư.

8. Kính thưa Ân Sư từ bi cứu độ giúp đỡ bà xã con một lần để bà có dịp được tu theo PLVV cùng con và cho phép bà được qui y cùng học chung một pháp môn và cùng chung một Thầy với con, có như vậy hai vợ chồng chúng con mới có chút hy vọng để cùng tu cùng tiến đúng theo đường lối đời đạo song tu của PLVV và hợp tình hợp lý với Thiên Địa Nhơn ba cõi thì gia đình tụi con mới có hạnh phúc, không phải có bạc giàu có mới là hạnh phúc. Hết khổ, hết buồn, hết bệnh, hết than ván mới thật sự là hạnh phúc.

Nếu được sự đồng ý chấp nhận của Ân Sư cho phép bà xã con qui y tu theo PLVV với con chẳng khác gì tụi con được cải tử hồi sinh, sung sướng biết dường nào, ơn ấy là ơn sâu đời đời khó quên. Chúng con chân thành cúi đầu bái tạ ân sư vô cùng.

9. Kính thưa Ân Sư cho phép con hỏi thêm một câu nữa về việc Đắc San Vô Vi đã và đang có rất nhiều bạn đạo Vô Vi khắp năm châu đã hưởng ứng lời kêu gọi của Ân Sư đã tích cực phát tâm đóng góp nhiều bài vở học tập của mỗi bạn đạo trong thời gian dài tu thiền theo PLVV gặp biết bao nhiêu trở ngại thử thách khổ cực vẫn bền tâm dũng mãnh chịu đựng mới vượt qua được những khó

khăn đó. Ngày hôm nay mới có được những tài liệu rất có giá trị để cống hiến đến những bạn tu sau này để có một niềm tin vững chắc, tự tu tự tiến tự đạt và không ỷ lại. Khi đạt pháp rồi thì mới biết là đường lối của PLVV đúng. Nhiều bạn đạo Vô Vi đã tu lâu năm và đạt pháp rồi mới thật sự là sung sướng và hạnh phúc, còn lúc mới tu ai cũng cực khổ lắm, nhịn mà còn phải chịu nhục nữa, bệnh hoạn cũng vẫn công phu. Đức Phật Thích Ca đã dạy: "Hễ có cực khổ thì có thanh nhàn, có buồn tủi mới có vui tươi."

Kính thưa Ân Sư cho phép con có cần phát tâm đóng góp bài vở học tập cho Đặc San Vô Vi không? Nếu được con sẽ gửi bài tường thuật của con về Niệm Phật và thơ của Ân Sư đã giải thích cho con về việc Niệm Phật rất rõ ràng, nếu bạn đạo đọc được chắc là vui thích lắm, xin đa tạ Ân Sư, chúc phúc Ân Sư, bà Tám cùng quý quyến luôn luôn khoẻ mạnh thêm thọ sống lâu gia đình hạnh phúc. Con Tôn Bá và gia đình toàn thể đồng kính chúc và bái đại ân.

TB: Con xin gửi kèm theo đây 1 money order \$50.00 dollars để phát tâm cứu khổ ban vui nhờ vào quỹ Cứu Khổ Ban Vui của Ân Sư, con xin đa tạ. Con lại đến bác sĩ khám lại ruột dư, bác sĩ cho biết nơi đó là gân, con xin báo cáo cho Ân Sư biết là con thật là mừng quá xá, con xin muốn có thuốc thảo mộc trị phong thấp và về gân, xin Ân Sư giới thiệu, con xin đa tạ.

TB

Thư hồi âm của Thầy

TB,

Nếu anh muốn thiền thì nên thiền vào giờ trưa, từ 11 giờ trở đi, ngoài ra có thể làm Soi Hồn và PLCM 3 lần trong ngày cũng được. Khi cảm thấy có luồng điện rút mạnh ở mỏ ác rất tốt. Khi ngủ thấy chiêm bao đi học này học nọ là viá báo cáo, chứ không phải cái hồn đi học. Khi hồn đi, thì vừa nhắm mắt thấy mình xuất ra, mới gọi là hồn.

Về bệnh đau chân của bà thì theo kinh nghiệm của tôi, thanh lọc súc ruột có thể giúp đỡ giảm bớt cơn đau. Cần có người chuyên môn về sức khỏe thảo mộc cố vấn. Muốn cho vợ tu thì phải thành tâm niệm Phật. Bệnh thì phải cần chữa trị bằng cách thanh lọc. Bệnh này do ăn uống tích tụ xảy ra như đường trắng, dít khoát không ăn đường, muối và uống thuốc thanh lọc súc ruột thì mới giải được sự nhức mỗi đã tích tụ nhiều năm. Ở Florida cũng có chỗ súc ruột, nên đến đó hỏi thanh lọc và mua thuốc nhức mỗi, vừa uống vừa thanh lọc mới hết. Phần đông lớn tuổi đều bị chứng bệnh này. Cần giải ra thì sẽ bớt bệnh.

Chúc anh và gia đình vui tiến.

Lương Sĩ Hằng

THUY SĨ

Genève, ngày 22 tháng 4 năm 1998

Kính gửi Thầy,

Thưa Thầy, con xin thăm hỏi sức khỏe Thầy, con xin hỏi Thầy một chuyện này mà đối với con còn nhiều nghi vấn. Cảm ơn Thầy. Mẹ con đã qua đời sáng chủ nhật 19/4/1998 vừa qua tại Sài Gòn, hưởng thọ 86 tuổi trần gian. Con được biết xác của mẹ con được đốt vào hôm qua, con có phone qua Mỹ để nói chuyện với dì con hiện đang ở Dallas, Texas. Nhờ cái phone này mà con được biết linh hồn mẹ con đã mượn xác dì con ở bên, bà cụ đã nhắn với con là thiêu xác xong thì mang trở về nhà để cầu xin lễ ở nhà thờ cho bà cụ và nhắn con qua Mỹ sống với gia đình dì và các con. Mẹ con sống khôn ngoan, kính tin Chúa và Đức Mẹ Maria, rất siêng năng đọc kinh hằng ngày, đã nhiều lần được thấy ánh sáng như ánh mặt trời chói chang giống như con đã từng thấy trong cuộc đời tu thiên niệm Phật. Phải chăng nhờ thế mà cụ bà đã hiển linh qua tới Mỹ thăm bà con và nói chuyện với con trong điện thoại. Xin Thầy cho biết thêm về chuyện mượn xác của em ruột mà mẹ con đã làm, nó sẽ kéo dài bao lâu? Có tai hại gì không cho dì của con? Mẹ con sau khi đã gặp được và nói chuyện được với con cháu có được thoải mái mà về Thiên Quốc hay chẳng? Hay là cụ bà sẽ còn lưu luyến tại thế thêm một thời gian nữa với con cháu? Con ngày đêm tu thiên cầu siêu cho mẹ con, có cần thiết phải xin lễ nhà thờ theo lời yêu cầu nhắn nhủ của cụ bà

không? Sự cầu siêu bằng thanh diễn từ trường của con có thể thay thế thánh lễ cầu hồn không? Kính xin Thầy độ giúp linh hồn cụ bà sớm về nước Chúa. Con biết bà cụ nhẹ lắm mới được tự do đi lại như vậy và đi rất xa. Chân thành cảm tạ Thầy.

Kính bái,

Con,

NT

Thư hồi âm của Thầy

NT,

Về thánh lễ, thì phải xin cha nhà thờ làm thánh lễ. Còn về phần óc sáng cầu nguyện, đó là phận sự của một người con phải biết tưởng đến mẹ hiền, từ trường sưởi ấm lòng mẹ, mới thật sự là báo hiếu. Mẹ đã thấy được ánh sáng thì không có lý do gì xuống địa ngục hết, chỉ có đi lên phát triển đức tin sẵn có của người mà thôi. Con muốn qua Mỹ thì cũng phải làm đủ thủ tục thế gian, nhiên hậu mới đến đó cư ngụ được. Từ thế gian cho đến thiên đàng đều cần có thủ tục trật tự, chứ không có thể làm ẩu được. Nhân cơ hội này, con sẽ thấy lúc sống biết tu là quan trọng, tạo được nhân lành thì quả sẽ tốt ở tương lai. Muốn về Thiên Quốc, phải tu thanh nhẹ, tương lai mới có cơ hội dứt khoát ra đi. Việc mượn xác không có

*lợi lộc gì cho người còn sống cả. Đêm đêm con tu thiền,
hướng tâm về mẹ, thì mọi việc sẽ được yên vui.*

Chúc con vui khoẻ.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

ĐỨC QUỐC

Ngày 20 tháng 4 năm 1998

Con kính thưa Thầy,

Trước tiên con kính chúc Thầy sống lâu trường thọ để Thầy dìu dắt chúng sanh đang khổ nạn. Dạ thưa Thầy, đúng ra con không nên làm phiền Thầy trong lúc Thầy biết bao là lo đi hết nước này nước nọ để dạy dỗ các con trên con đường tu học. Con không biết nói thế nào khi thấy Thầy già yếu mà còn phải đi lượm từng đứa con để trở về tu tâm thức giác mới trở về nguồn cội. Mỗi lần nhớ đến Thầy hoặc xem video nghe băng con đều khóc. Không hiểu tại sao? Hay là tâm con còn nặng trược? Con có một điều là trước đó con nằm bệnh viện về được gần tuần thì sao tâm con thấy buồn đủ chuyện, rồi con sáng 7 giờ con ngồi thiền mà tâm con nó cứ bồn chồn rồi chán nản rồi ngồi tự khóc, con suy nghĩ chồng mình không thương yêu mình trong lúc đang bệnh như thế này, rồi tự nói tâm con với Thầy con muốn xuống tóc. Khi con muốn xuống tóc thì tâm con không ngồi thiền tiếp tục được nữa.

Rồi tới 7g30 sáng là con tự cạo một mình mà không hề nương tay gì cả. Con không biết đây là do Bên Trên sắp xếp cạo đầu, như vậy không biết con có làm đúng hay là sai vậy Thầy? Tuy rằng chứng bệnh con rất là đau đớn nhưng con cũng ráng đi khoá sống chung tất cả bạn đạo bên Thiền Viện Qui Thúc đợt 9/4/98 vừa rồi, con có gọi điện Thầy con hỏi lý do con súc ruột bị đùng buồng trúng nó mới sưng thì nói là con bị sưng lâu rồi mà con không biết. Con công nhận Thầy mới sự thật là một bác sĩ tâm linh. Con rất là cảm ơn Thầy đã dìu dắt con trên con đường tu học. Nhưng mà con cạo đầu như vậy con làm sao mà đi xin việc làm mà tâm con cứ muốn để tóc lại như vậy con có tội nặng lắm Thầy ơi. Nếu con cạo đầu chỉ ở nhà thì quá dễ nhưng tiền bạc hơi khó khăn đến với con, con không cần đòi hỏi vật chất gì cả. Con không còn ham đẹp mà con chỉ cần đi đây đi đó sống chung với bạn đạo để học hỏi trên con đường tu học của con. Trong khi đó con xuống tóc mà con không xin phép Thầy gì cả, con chỉ có đứng trước kính Vô Vi và hình Thầy để xin xuống tóc mà thôi thì bạn có nói tại sao xuống tóc mà không xin phép hỏi Thầy. Mà sao con biết Thầy ở nơi đâu mà gọi hỏi xin Thầy. Thí dụ sau này không có Thầy hiện diện ở mặt đất này thì cũng đứng trước kiếng và hình ảnh Thầy theo con cũng đủ rồi. Không biết Thầy thấy như thế nào xin Thầy chỉ dạy dùm cho con trong lúc này. Con không biết tại sao con đi TV Qui Thúc xong rồi mà trong người con vừa bị đau nhức buồng trúng, sưng hậu môn, mà còn bị thêm nổi ngoài da như nổi sởi còn ngứa có mủ nổi lên đây đâu nữa. Không biết có phải là trực không hay là con trả nghiệp trong cùng một lúc. Con cúi xin thầy minh